ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ

ಅಭಿಮನ್ಯು ಕಾಳಗ ಮತ್ತು ಸೈಂಧವ ವಧೆ

ಕವಿ

ದೇವಿದಾಸ

ಅಂತರಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಕ್ಷವಾಹಿನಿ®, ಬೆಂಗಳೂರು

Email: yakshaprasangakosha@gmail.com

Blog: https://yakshaprasangakosha.blogspot.in

ಆವೃತ್ತಿ ೧.೦ ಮೇ ೧೫, ೨೦೧೮

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸಂಗ ವಿಧ:
ಪೌರಾಣಿಕ

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ:
ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ

ಭಾಷೆ:
ಕನ್ನಡ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ವಿವರ:
ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಪುಟ

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿವರ:
ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಯಾ ಅಂತರಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲು ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು:
೩೮೧ (ಸಂಧಿ ೧: ೧೮೨ + ಸಂಧಿ ೨: ೧೯೯)

ಪಾತ್ರಗಳು :
ಅರ್ಜುನ, ಅಭಿಮನ್ಯು,ದ್ರೋಣ, ಧರ್ಮರಾಯ, ಸುಭದ್ರೆ, ದುಶ್ಶಾಸನ, ಕರ್ಣ, ಕೌರವ, ಸೈಂಧವ, ಸಂಸಪ್ತಕರು ಇತ್ಯಾದಿ

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ:
ದುರ್ಯೋಧನನ ಚಿಂತೆ, ದ್ರೋಣರಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಕ್ಯ, ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ರಚನೆ, ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಂಸಪ್ತಕರಿಂದ ಆಹ್ವಾನ. ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ಕುರಿತು ಧರ್ಮಜನ ಚಿಂತೆ. ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಪ್ರವೇಶ, ವೀರವಚನ, ಧರ್ಮಜನಿಂದ ಅನುಮತಿ ನಿರಾಕರಣ, ಕೊನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಸುಭದ್ರೆಯ ದುಃಖ, ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೀರವಾಣಿ. ಯುದ್ಧರಂಗ ಪ್ರವೇಶ, ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ, ಶಲ್ಯ, ದುಶ್ಶಾಸನರೊಂದಿಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಪ್ರಚಂಡ ಯುದ್ಧ, ಕೌರವ ಪಡೆಯ ಪರಾಭವ, ದ್ರೋಣ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಕರ್ಣನಿಂದ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಪರಾಙ್ಮುಖಾಘಾತ, ನೆರವಿಗೆ ಬಂದ ಭೀಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಜಯದ್ರಥನಿಂದ ತಡೆ. ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮನ್ಯು ವಿಕ್ರಮ, ದುಶ್ಶಾಸನ ಸುತನಿಂದ ಅಭಿಮನ್ಯುವಧೆ, ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಉರಿದು ನಿಲುವಂತೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೀರಶಯನ. ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದುಃಖ, ಗೋಳು, ವೇದವ್ಯಾಸ, ಕೃಷ್ಣರಿಂದ ಸಮಾಧಾನ, ಸೈಂಧವವಧೆಗೆ ಅರ್ಜುನನ ಶಪಥ. ಭಯಗೊಂಡ ಸೈಂಧವನಿಗೆ ದ್ರೋಣರ ವ್ಯೂಹರಕ್ಷೆ, ಯುದ್ಧಗಳು. ಹರಿಯ ಮಾಯದಿಂದ ಹಗಲು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಸೈಂಧವ ವಧೆ. ಕೌರವಪಡೆಯ ಚಿಂತೆ, ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಜಯ, ಮಂಗಲ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ:
ದೇವಿದಾಸನ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೦೦ (ಪ್ರಸಂಗದ ವಿಸ್ತೃತ ಅಧ್ಯಯನ : ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನ ಪ್ರಸಂಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗ : ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ, ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ ೧೯೯೯). ಇವನು ಉಡುಪಿಯವನು. ಇವನ ತಾಯಿ ದೇವಿ ಎಂಬಾಕೆ. ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗವಲ್ಲದೇ, ಬಭ್ರುವಾಹನ ಕಾಳಗ, ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ, ಚಿತ್ರಸೇನಕಾಳಗ, ದ್ರೌಪದೀ ಕಲ್ಯಾಣ, ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನ ಮತ್ತು ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಓರ್ವ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ :
ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ

ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ

ರಾಗ ನಾಟಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಜಯ ಮಹಾಗಣನಾಥ | ಜಯ ರಾಮಸುಪ್ರೀತ |
ಜಯತು ಸದ್ಗುಣಯೂಥ | ಜಯ ಬಹು ಖ್ಯಾತ || ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ಪ ||
ಗಜನಿಭಾಕೃತಿವದನ | ಘನಯೋಗಿಹೃತ್ಸದನ |
ಅಜಮುಖ್ಯಸುರನಮಿತ | ಅಖಿಲ ಗುಣಭರಿತ ||
ಭುಜಗಭೂಷಣ ದೇವ | ಭುವನಜನಸಂಜೀವ |
ತ್ರಿಜಗಧೀಶಾನಂತ ವರ ಏಕದಂತ || ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ೧ ||
ವಿಘ್ನಭುಜಗಸುಪರ್ಣ ವಿಮಲ ಶೂರ್ಪಾಕರ್ಣ |
ವಿಘ್ನವಿಪಿನಕುಠಾರ | ವಿಶ್ವಾಧಿಕಾರ ||
ವಿಘ್ನಗಜ ಜೀಮೂತ | ವಿದಳಿತಾಘವ್ರಜ |
ವಿಘ್ನರಾಜ ಮುಕುಂದ | ಸಕಲ ಗುಣವೃಂದ | ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ೨ ||
ಶರಪುರಸ್ಥಿರವಾಸ | ಶರಭ ಲಿಂಗೋಲ್ಲಾಸ |
ಕರಧೃತಮಹಾಪಾಶ | ಕಲುಷಾಬ್ಧಿನಾಶ |
ಶರಣಜನ ಪರಿಪಾಲ | ನಿರತ ಗಾನವಿಲೋಲ |
ವರದ ಶ್ರೀವಿಘ್ನೇಶ | ವಿನುತಜನ ಪೋಷ | ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ೩ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕನ್ಯೆ ಲೋಕಪ್ರಸನ್ನೆ ಶ್ರೀ | ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ | ಮುದ್ದು |
ನಾರಾಯಣನುರಚಿಹ್ನೆ ಸನ್ಮೋಹನ್ನೆ | ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ||
ಭೂರಿ ಸನ್ಮತಿ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೆ | ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ | ಬಂದು |
ಸೇರಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ | ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಕ
ವರ ಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಯಂ ಭುಜಗವೇಣಿಯಂ |
ತರಣಿಶತಸಂಕಾಶೆಯಂ ಸುಜನಪೋಷೆಯಂ |
ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರೆಯಂ ಶುಭಾಕಾರೆಯಂ ಧೀರೆಯಂ ಗುಣಸಾರೆಯಂ ||
ಶರದಿಂದುನಿಭವಕ್ತ್ರೆಯಂ ಘನಚರಿತ್ರೆಯಂ |
ದುರಿತಸಂತತಿ ಶಮನೆಯಂ ದ್ವಿರದಗಮನೆಯಂ |
ಸರಸವಿದ್ಯಾರೂಪೆಯಂ ಸತ್ಕಲಾಪೆಯಂ ನುತಿಸಿ ಮತಿಯಂ ಪಡೆವೆನು || ೫ ||
ದಶವದನಮದಭಂಗನಂ ಸುವಜ್ರಾಂಗನಂ |
ಅಸಮಕೀರ್ತಿಕಲಾಪನಂ ರೌದ್ರರೂಪನಂ |
ಅಸುರಕುಲವಿಧ್ವಂಸನಂ ಪರಮಹಂಸನಂ ಶಾಂತನಂ ಹನುಮಂತನಂ ||
ವಸುದೇವಜಾಧೀನನಂ ಭೀಮಸೇನನಂ |
ಋಷಿಕುಲಶಿರೋರನ್ನನಂ ಸುಮತಿಪೂರ್ಣನಂ |
ಎಸೆವ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯನಂ ಗುರುಕುಲಾರ್ಯನಂ ಭಜಿಸಿ ಕೃತಿಯಂ ಪೇಳ್ವೆನು || ೬ ||
ಗಿರಿಜಾವಿಲೋಲನಂ ಶರಣಜನಪಾಲನಂ |
ತರಣಿಶತಭಾಸನಂ ಕರಿಚರ್ಮವಾಸನಂ |
ಉರಗೇಂದ್ರಹಾರನಂ ದುರಿತೌಘದೂರನಂ ತ್ರ್ಯಕ್ಷನಂ ಸ್ಮರಶಿಕ್ಷನಂ ||
ಹರಿಣಾಂಕಚೂಡನಂ ವರವೃಷಾರೂಢನಂ |
ಗುರುಕುಲೋತ್ತುಂಗನಂ ಗಂಗೋತ್ತಮಾಂಗನಂ |
ಶರಪುರಾಧೀಶನಂ ಶರಭಲಿಂಗೇಶನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮತಿಯಂ ಪಡೆವೆನು || ೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅಜ ಭವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜ |
ವ್ರಜಕೆ ತಲೆವಾಗುತಲೆ ವಾಣಿಯ |
ಭಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷದಲಿ ವ್ಯಾಸರನು ಕೊಂಡಾಡಿ ||
ನಿಜಗುರು ಮರುತ್ಸುತನ ಹೃತ್ಸರ |
ಸಿಜದಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತಲೆ ಪಾದಾಂ |
ಬುಜಕೆ ಮಣಿಯುತ ಗುರು ಜನರನಾರಾಧಿಸುತ ಬಿಡದೆ || ೮ ||

ಕಂದ
ಶ್ರೀಮತ್ಕುಡುಮಪುರೀಶಂ |
ಸಾಮಜದನುಜಹರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರದಾತಂ ||
ಕಾಮಿತಫಲವಿಂದೆಮಗಂ |
ಪ್ರೇಮದೊಳಿತ್ತಪುದು ಮಂಜುನಾಥನೆ ದಯದಿಂ || ೯ ||

ದ್ವಿಪದಿ
ಗುರು ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳಡಿಯ ಭಜಿಸಿ |
ವರಪುರಂದರದಾಸರಂಘ್ರಿಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ || ೧೦ ||
ಭೂರಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲಿ ವಿಶೇಷದಲಿ ಮೆರೆವ |
ಭಾರತಪುರಾಣದಿ ಕಿರೀಟಿಸುತನೆನುವ || ೧೧ ||
ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕ ಕಥೆಯ |
ಅಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ಮೇಲಾದ ಸಂಗತಿಯ || ೧೨ ||
ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಗಳಿಂದೆಕ್ಷಗಾನದಲಿ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಲವಿನಲಿ || ೧೩ ||
ಕೇಳಿ ಕವಿ ಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದು |
ಶೀಲ ಗುಣನಿಧಿಗಳವಧರಿಸಿ ಮೆರೆಸುವುದು || ೧೪ ||

ವಚನ
ಇಂತೀ ಸಕಲ ಗುರುದೇವ ಋಷಿಕವಿಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದೀ ಕಥೆಯನುಂ ಪೇಳ್ವೆನದೆಂತೆನೆ –

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ದಯದಿ ವೈಶಂಪಾಯ ಜನಮೇ | ಜಯಗೆ ಭಾರತಕಥೆಯನೊಲಿದತಿ |
ನಯದಿ ವರ್ಣಿಸುತಿರಲು ಕೇಳುತ | ಪ್ರಿಯದೊಳೆಂದ || ೧೫ |
ಯತಿಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನ | ಸುತನು ನಿರುಪಮ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊ |
ಳತಿರಥರೊಳವನೆಂತು ಕಾದಿದ | ವಿತರಣದಲಿ || ೧೬ ||
ಚಂಡಭುಜಬಲ ಸೈಂಧವನ ತಲೆ | ಗೊಂಡನೆಂತು ಧನಂಜಯನು ಶ್ರೀ |
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಚರಿತ್ರೆಯ | ಕಂಡುದುಸಿರೈ || ೧೭ ||
ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳರಸನೆನಲಾ | ನಂದದಲಿ ಭೂಪತಿಯ ತಕ್ಕೈಸಿ |
ಸಿಂಧುಶಯನನ ನೆನೆದು ಪೇಳ್ದ ಮು | ನೀಂದ್ರ ಮುದದಿ || ೧೮ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಜನ | ಮೇಜಯನೆ ಕೇಳೈ ಸ |
ರೋಜಾಕ್ಷಕಥೆ ಕಲ್ಪ | ಭೂಜ ಸಜ್ಜನಕೆ || ೧೯ ||
ದುರಿತಾಂಬುನಿಧಿಯನು | ತ್ತರಿಸುವಡೆ ನಾವೆಯಿದ |
ಹರಿಸು ನಿಮ್ಮವರ ಶುಭ | ಚರಿತೆಗಳನೊಲಿದು || ೨೦ ||
ಹರಿಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದಲಾ | ಧುರದಿ ಭೀಷ್ಮನನು ಸಲೆ |
ಸರಳಮಂಚವ ಮಾಡಿ | ನರನು ಮಲಗಿಸಲು || ೨೧ ||
ಸುರನದಿಯ ಸುತನ ಕಂ | ಡರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣ |
ಗಿರದೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ | ಕುರುರಾಯನಿರಲು || ೨೨ ||
ವರ ದ್ರೋಣ ಧರ್ಮಜನ | ಸೆರೆವಿಡಿಯೆ ಬಳಿಕ ಸಂ |
ಗರದಿ ಹರಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂ | ಡರಿಭಟರ ಗೆಲಿದ || ೨೩ ||
ಇಂತಚ್ಯುತನ ದಯದಿ | ಕೌಂತೇಯರಿರಲಿತ್ತ |
ಚಿಂತಿಸಿದ ಕುರುರಾಯ | ನಂತರಂಗದೊಳು || ೨೪ ||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ರೂಪಕತಾಳ
ಏನ ಮಾಡುವುದಿನ್ನು ಪಾಂಡವರ ಸೋಲಿಪಡೆ |
ದಾನವಾಂತಕನವರ್ಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿಹನು || ಏನ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಬಲರಾಮನಿಹನೆಂದು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವ ತಾಳ್ದೆ |
ನಿಳೆಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಯ್ತವಗಂದು || || ೨೫ ||
ಛಲದಂಕ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಸರಳ ಮಂಚವದಾಯ್ತು |
ಬಿಲುಮುರಿದು ವಿದುರನು ಮೊದಲೆ ಜಾರಿದನು || || ೨೬ ||
ಮೊದಲೊಂದು ಬಾರಿ ಕುಂಭದ ಕುವರ ಕಟ್ಟಿದಡೆ |
ಇದಿರಾಗಿ ಯಮಜನ ಯದುಪತಿ ಬಿಡಿಸಿದನು || || ೨೭ ||
ಇದರ ಮೇಲಿನ್ನು ಯತ್ನವ ಕಾಣೆ ಪಾಂಡವರ |
ಕದನದಿ ಗೆಲುವಂಥ ಕಲಿಗಳಾರುಂಟು || || ೨೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಧರೆಯಧಿಪ ಕೇಳಿಂತು ಕೌರವ |
ರರಸ ಚಿಂತಾಭಾರದಲಿ ತರ |
ಹರಿಸುತಿರಲಾ ವೇಳೆಯಲಿ ಕಲಶಜನು ನಡೆತಂದು ||
ಅರುಹಿದನು ಬಲು ಕ್ಲೇಶಲತೆಯನು |
ತರಿದು ಕಳೆ ಸಲೆ ಧೀರನಾಗಿರು |
ಪರಿಕಿಸೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾಂಕುಶಮೊನೆಯನೆಂದೆನುತ || ೨೯ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯೆ ಕೇಳಯ್ಯ | ನಾಳೆ |
ಪರಿಕಿಸು ತನ್ನಯ ಶೌರ್ಯದ ಬಗೆಯ || ಕುರು || ಪ ||
ಅರ್ಜುನನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿದರೆ | ಮಿಕ್ಕ | ಧೂರ್ಜಟಿ ಮೊದಲಾದವರೆನಗಿದಿರೆ ||
ಊರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು | ಮಾಡಿ | ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಟ್ಟುವೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನನು || || ೩೦ ||
ಉರಗಭೂಷನ ವರವುಂಟು | ಇನ್ನು | ಸರಿಯಾರು ಸೈಂಧವನ್ನೃಪನಿಗೆ ಗಂಟು ||
ಸರಕುಮಾಡನು ನಾಲ್ವರನ್ನು | ಕಾ | ದಿರುವನು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹದ ದ್ವಾರವನ್ನು || || ೩೧ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಗರಡಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆನುತ ಘನಶೌರ್ಯಮಂ |
ಕುರುರಾಯನೊಡನುಸಿರುತಾ ಕ್ಷಣವೆ ನಿಲಿಸಿದಂ |
ಕರಿಘಟೆಗಳಂ ಶತಸಹಸ್ರಮಂ ರಥಗಳಯ್ವತ್ತು ಸಾವಿರಗಳೊಡನೆ ||
ತುರಗವಕ್ಷೌಹಿಣಿಗಳಂ ಸಾಲುಸಾಲಿನಿಂ |
ವರಪದಾತಿಗಳಯ್ದು ಲಕ್ಷಮಂ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಿಂ |
ಪರುತವಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾ ಜಯದ್ರಥನ ನಿಲ್ಲೆಂದನಾ ದ್ರೋಣನಂದು || ೩೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತಬುಜವ್ಯೂ |
ಹವನು ರಚಿಸಲು ಕಾಣುತಾ ಕೌ |
ರವನು ಹಿಗ್ಗಲು ಬಳಿಕ ಸಮಸಪ್ತಕರು ಸಂಗರದಿ ||
ದಿವಿಜಪತಿನಂದನನೊಡನೆ ಕಾ |
ದುವೆವು ಬಿಡೆವೆಂದೆನುತ ಗರ್ಜಿಸ |
ಲವರಿಗಿತ್ತನು ವೀಳೆಯವ ನೃಪ ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲಲಿ || ೩೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಆದಿತಾಳ
ಭರದಿಂ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಳುತ | ಹುಂ | ಕರಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮವೆನುತ ||
ಕುರುರಾಯನಿಗರುಹಿದರು | ಸಲೆ | ಹರುಷದಿ ಸಮಸಪ್ತಕರು || ೩೪ ||
ಗೋತ್ರಾರಿಯ ನಂದನಗೆ | ಮೊಗ | ವೆತ್ತಲು ಬಿಡೆವೀ ಕಡೆಗೆ ||
ಮತ್ತಾ ನಾಲ್ವರ ಗೆಲಿದು | ನಿ | ನ್ನರ್ತಿಯ ಸಲಿಸಿಕೊ ಒಲಿದು || ೩೫ ||
ತಂದೆಯ ಕೊಂದಾತನನು | ಎಂ | ದೆಂದಿಗು ಬಿಡೆ ವೈರವನು ||
ಮುಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವನು | ಮಾ | ಡೆಂದು ಕರೆದು ದೂತರನು || ೩೬ ||
ಕೇಳಿರೊ ಭಟರರ್ಜುನಗೆ | ನೀವ್ | ಪೇಳಿರೊ ಸಂಗರದೊಳಗೆ ||
ನೀಲಾಂಗನ ಬಿಟ್ಟೀಗ | ಶಶಿ | ಮೌಳಿಯ ಕರೆಸಿಕೊ ಬೇಗ || ೩೭ ||
ಎಂದಾತನ ಬಳಿ ನಿಂದು | ನೀವ್ | ಕುಂದದೆ ಸೆರಗನು ಪಿಡಿದು ||
ಮುಂದಲಸದೆ ಬಹುದೆನುತ | ಬಲು | ಮಂದಮತಿಗಳಿರಲಿತ್ತ || ೩೮ ||

ಕಂದ
ಈ ತೆರವೆಂದುದ ಕೇಳ್ದು |
ದೂತರು ನಡೆತಂದರ್ಜುನನಿದಿರೊಳ್ ಭರದಿಂ ||
ಭೀತಿಯನುರೆ ಬಿಟ್ಟಾಗಲ್ |
ಕಾತರದಿಂದುಸಿರಿದರೊಡೆಯರ್ ಬೆಸಸಿದುದಂ || || ೩೯ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ
ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿಂದ್ರ ಸಂಜಾತ | ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡ | ದೇಳು ಸಂಗರಕೆ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ || ಪ ||
ನಂದಗೋಪಜನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಗ | ಕರೆಸಿಕೊ ಧುರ | ಕಿಂದು ಮೌಳಿಯ ಬೆಂಬಲಕೀಗ |
ಇಂದು ರಣಾಗ್ರದಿ ಬದುಕಿದರೆಯು ನೀ | ನೆಂದೆಂದಿಗಾದರು ಬದುಕಿದೆ ಗಡ |
ಮುಂದಪ್ಪುದನೆಲ್ಲ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ | ನಿಂದಿರು ನಿಂದಿರು ಧೈರ್ಯವ ಕುಂದದೆ || ೪೦ ||
ಗೋವಳ ಸಾರಥಿ ನಿನ್ನ ರಥಕೆ | ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ | ಜೀವಿಪ ಕಪಿಯು ನಿನ್ನ ಧ್ವಜಕೆ ||
ಈ ವಿಧಿಯೇನೆಂಬೆವು ನಡೆನಡೆ ರಣ | ಕೋವಿದರಿಹರೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀನವರೊಳು |
ಜೀವಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನವ್ವೆಗೆ ಕುವರನು | ಭಾವಿಸೆನುತ ಮಿಗೆ ಹಿಡಿದರು ಸೆರಗನು || ೪೧ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಗುತಲೆ |
ನರನು ಪೇಳ್ದನು ನಲವಿನಿಂದಲಿ |
ಬರುವೆವೈ ಸಂಗರಕೆ ಬೇಕಾದವರನೊಡಗೊಂಡು ||
ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ |
ತೆರಳಿ ನೀವೆಂದವರ ಕಳುಹಲು |
ಶರದ ಪಂಡಿತನಾಳ್ಗಳೈತಂದೊರೆದರರ್ಜುನಗೆ || ೪೨ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಕೇಳು ಧರ್ಮಾನುಜಾತ | ಸಂಗರಕೆ ಬೇ | ಗೇಳು ಮೂಲೋಕಖ್ಯಾತ || ಪ ||
ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚಗರಿದು | ಭೀಮನಿಗಸ | ದಳವಾಗಿ ತೋರುವುದು ||
ಒಳಹೊಗಲರಿದು ಮಾದ್ರೇಯರಿಗಿಂದಿನ | ನಳಿನವ್ಯೂಹದ ಕೋಟೆಯ ಬಲುಸೇನೆಯ || ೪೩ ||
ಶಿವನೊಳ್ ಬೇಡಿದ ಶರವ | ನೀ ತೆಗೆ ಗಾಂಡೀ | ವವ ಬಾಗಿ ಕುಲದೈವವ ||
ತವಕದಿ ಬೇಡಿಕೊ ಅವರಿವರಂತಲ್ಲ | ಅವಗಡಿಸಲು ಗುರುವಿಂಗಿದಿರ್ ಯಾರುಂಟು || ೪೪ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳರ್ಜುನನ ದೂತರು |
ಜರೆದು ನುಡಿಯಲ್ಕವರ ಕಳುಹುತ |
ಕರವ ಮುಗಿದಸುರಾಂತಕಂಗರುಹಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಚರಣಚಿತ್ರವದಾವ ತಟ್ಟಿನೊ |
ಳಿರುವದಿಂದಿನ ಸಮರವೆನಲಂ |
ಬುರುಹನಾಭನು ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ನಸುನಗುತ || ೪೫ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಅಳಿಯನೀ ಮೋಹರದೊಳುಳಿದರಿನ್ನವಗೆ ಮುಂ | ದಳಿವಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದೊಳೆನುತ ||
ತಿಳಿದು ಫಲುಗುಣಗೆಂದನೇಳು ಸಮಸಪ್ತಕರೊ | ಳಳವಿಗೊಡಲಿಂದು ಬೇಗದಲಿ || ೪೬ ||
ಬಗೆವನೇ ನಿನ್ನಯ ಕುಮಾರನೀ ಸಮರವನು | ತೆಗೆಯದೇತಕೆ ಭಂಡತನವು ||
ಹಗಲರಸನಾರೋಗಣೆಗೆ ಸೊಡರು ಬೇಕೆ ಮಿಗೆ | ಖಗರಾಜನಂಜುವನೆ ಫಣಿಗೆ || ೪೭ ||
ಎಂದಾಗ ಕಪಟನಾಟಕ ರಥವ ತಿರುಹುತಲಿ | ಬಂದನರ್ಜುನನನೊಡಗೊಂಡು ||
ನಿಂದು ಸಮಸಪ್ತಕರೊಳಳವಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು ಪು | ರಂದರಾತ್ಮಜನು ಶೌರ್ಯದಲಿ || ೪೮ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ನರನು ಗಾಂಢೀವಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸುತಲಿ | ಸರಳ ಮಳೆಯ ಕರೆದನಾಗ ಫಡ ಫಡೆನುತಲಿ ||
ಸುರಪಸುತನ ಮಾರ್ಗಣಗಳ ತರಿವುತುಗ್ರದಿ | ದುರುಳ ಖಳರನೇಕಶರವ ಬಿಡಲು ಶೀಘ್ರದಿ ||೪೯||
ಅತುಳಬಲ ಕಿರೀಟಯದನು ಕಡಿಯಲೆಂದರು | ಪಿತನು ಪೋದ ಠಾವ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಪೆವೆಂದರು ||
ಸುತರು ಪೋಪುದುಚಿತ ಜನಕರಿರುವ ಲೋಕವ | ಹಿತದಿ ತೋರ್ಪೆನೆನುತ ನರನು ಕವಿದನಸ್ತ್ರವ ||೫೦||
ಪಾರ್ಥಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕಿದಿರು ನಿಲ್ಲದಧಟರು | ಧಾತ್ರಿಗೊರಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬಳಿಕಲಿಬ್ಬರು ||
ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸುತ ಕರೆದರಾ ರಣಾಗ್ರದಿ | ದೈತ್ಯರನ್ನು ಜರೆವುತಾಗ ಘನ ವಿಲಾಸದಿ || ೫೧ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಹರಿಧನಂಜಯರಿತ್ತ ಕಾದುತಿರಲಿತ್ತ ಸಂ |
ಗರಕೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ನಕುಲ |
ಧುರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀಭೋಜ ಮುಖ್ಯರಾ ದುರ್ಗವನ್ನು ||
ಮುರಿಯಲಾರದೆ ಗಾಯವಡೆದು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು |
ಮರುತಜಂ ಕಾದಿ ಮರಳಿದನೆಂದು ಧರ್ಮಜಂ |
ಬೆರಳ ಮೂಗಿನೊಳಿಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯಂ ತಾಳಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದನು || ೫೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕಾಮಪಿತನಿದ ಬಲ್ಲನಾ ಬಲ |
ರಾಮನರಿವನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿವನು |
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನು ಬಲ್ಲ ಹೋಗಲಿಕೆ ||
ಕ್ಷೇಮದಲಿ ಬರಲರಿಯನವನೀ |
ಸೀಮೆಯಲಿ ಮಿಕ್ಕವರ ಕಾಣೆನು |
ಹಾ ಮಹಾದೇವೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನವನೀಶ || ೫೩ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ
ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುವುದನರಿತಭಿಮನ್ಯು ಮ | ಹಾಂತ ಪರಾಕ್ರಮದಿ ||
ನಿಂತು ಮುಂಗೈಸರಪಣಿಯನು ಸರಿಸುತ | ಪಂಥದಿ ಪಿತಗೆಂದ || ೩೪ ||
ಬೊಪ್ಪನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯ ರಿಪುಗಳ | ಸೊಪ್ಪರಿವೆನು ಬಿಡದೆ ||
ತಪ್ಪದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕಧಟರ | ನೊಪ್ಪಿಸುವೆನು ಯಮಗೆ || ೩೫ ||
ಬಲ್ಲೆನು ನಾನಾ ವ್ಯೂಹದಿ ಸೆಣಸುವು | ದೆಲ್ಲ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ||
ನಿಲ್ಲದೆ ವೀಳ್ಯವನೆನಗಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸು | ತಲ್ಲಣಗೊಳದೀಗ || ೩೬ ||
ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವೆ ಕೌರವ | ವೀರರ ತಲೆಗಡಿದು ||
ಸೂರೆಗೊಂಬೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಿ ದುರ್ಗವ | ಪೌರುಷ ನೋಡೆಂದ || ೩೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಧರ್ಮಜ |
ಪಸರಿಸುವ ಚಿಂತೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು |
ಲ್ಲಸದಿ ಮಗುವನು ತೆಗೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತಲೆ ಮುಂಡಾಡಿ ||
ಶಿಶುವು ನೀನೆಲೆ ಮಗನೆ ಸಂಗರ |
ವಸದಳವು ಧುರಧೀರ ಷಡುರಥ |
ರೆಸುಗೆಯನು ನೀನೆಂತು ಸೈರಿಸಲಾಪೆ ಹೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ
ಮಗನೆ ಕೇಳ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಹೊಗಬಹುದಹಿಪನ | ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಪೆಡೆಯೊಳು ನಲಿದಾಡಬಹುದು ||
ವಿಗಡ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬರಬಹುದು | ಪೊಗುವಡಸಾಧ್ಯವು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ||
ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ | ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೆ |
ನ್ನೆಂತು ಪೋಪೆಯೋ ಮಗನೆ || ೩೯ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಬಿಡು ಬಿಡಾ ಮಹಾ | ಸಿಂಹರಾಜನ | ತುಡುಕಿ ಕರಿಗಳು | ಬದುಕಲಾಪವೆ ||
ತಡೆಯದೆನ್ನನು | ಕಳುಹಿ ಪರಿಕಿಸು | ಕೊಡನ ಕುವರನ | ಕುಟಿಲಕಂಜೆನು || ೪೦ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ
ಕಂದ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥಾಮ ಗುರು ಕೃಪಾದಿತ್ಯಸುತ | ರೊಂದಾಗಿರ್ಪರು ನವಗ್ರಹರೊಗ್ಗಾದಂತೆ ||
ಇಂದುಧರಗೆ ಒಳಪೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸಲರಿದು | ಸಂದೇಹವುಂಟೆ ರಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ||
ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ || ೪೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಗಾಳಿ ಬೆವರುವು | ದುಂಟೆ ವಹ್ನಿಯ | ಜ್ವಾಲೆ ತುಹಿನಕೆ | ಬೆದರಿ ಪೋಪುದೆ ||
ಬಾಲನೆಂದೆನ್ನ | ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ | ಕಾಳಗಕ್ಕಿಂದು | ಕಳುಹು ಬೇಗದಿ || ೪೨ ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ
ಮಾಣದೆ ಭೀಮ ಬಂದಾ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಯರ | ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರದಿ ಬಿಟ್ಟರರಿಭಟರಿಂದು ||
ತ್ರಾಣವುಳ್ಳ ವಿರಾಟ ದ್ರುಪದರುಮ್ಮಹವಲ್ಲಿ | ಕಾಣದೆಯಡಗಿತು ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ||
ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ || ೪೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಹಲವು ಪುಷ್ಪದ | ವಾಸನೆಗಳ | ಕೊಳಲು ಸಂಪಿಗೆ | ಯರಳ ಪರಿಮಳ ||
ಅಳಿಕುಲಕ್ಕದು | ಪಥ್ಯವಪ್ಪುದೆ | ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು | ಕೆಣಕಿ ನೋಡಲಿ || ೪೪ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇಳೆಯರಸ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ |
ಛಲದ ನುಡಿಗುರೆ ಹಿಗ್ಗುತಲೆ ಬೆಂ |
ಬಲಕೆ ಮೋಹರಸಹಿತ ಬಹೆವೆಂದಾಗ ವೀಳೆಯವ ||
ಘಳಿಲನಿತ್ತಭಿಮನ್ಯು ವೀರನ |
ಕಳುಹಲಾ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳುತ |
ನಳಿನಮುಖಿ ಸೌಭದ್ರೆ ಬಂದಳು ಕುವರನೆಡೆಗಳುತ || ೪೫ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ
ಏತಕಿಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು | ಕಂದ ಕಂದ | ನಿನಗೆ |
ಪ್ರೀತಿಯೇನೊ ಮರಣದೊಸಗೆ | ಕಂದ ಕಂದ || ೪೬ ||

ನೀತಿಯಲ್ಲ ಪೋಪುದಿಂದು | ಕಂದ ಕಂದ | ಎನ್ನ |
ಘಾತಿಸಿ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೆ | ಕಂದ ಕಂದ || ೬೭ ||
ಸರಸವಲ್ಲ ಸಮರವಿಂದು | ಕಂದ ಕಂದ | ಕಲಶ |
ತರಳನ ಗೆಲಲಭವಗರಿದು | ಕಂದ ಕಂದ || ೬೮ ||
ಹಿರಿಯ ತಂದೆಯಂಜರ್ ಯಾಕೊ | ಕಂದ ಕಂದ | ಮುಂದೆ |
ಬರುವ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯೆಂತೊ | ಕಂದ ಕಂದ || ೬೯ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ |
ಪಿಡಿದು ತಕ್ಕಯ್ಸುತಲೆ ಶೋಕದ |
ಕಡಲೊಳಾಳುತ್ತಿರ್ದಳಂದಿಲಿ ಹಲುಬುತಾ ಜನನಿ ||
ತಡೆವರೇ ಎಲೆ ತಾಯೆ ಈ ಪರಿ |
ನುಡಿವರೇ ರಣವನ್ನು ಜಯಿಸೆಂ |
ದೊಡನೆ ಕಳುಹದೆ ಮರುಗುವರೆ ನೀನೆಂದನಭಿಮನ್ಯು || ೭೦ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ಸೆರಗಿಂ | ದೊರಸಿ ಜನನಿಯ ಪಾದರಜವನು |
ಶಿರದೊಳಾಂತಾ ಪಾರ್ಥನಂದನ | ಪೊರಟ ಧುರಕೆ || ೭೧ ||
ಭಾರಿ ಖತಿಗೊಂಡಾ ಕ್ಷಣವೆ ರಣ | ಧೀರ ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸುತಲು |
ಬೈರಿ ನಡೆತರೆ ಕಂಡು ಸುಮನಸ | ವಾರ ಮರುಗೆ || ೭೨ ||
ಧರಣಿಪತಿ ನಿರ್ದಯನಲಾಯೆಳೆ | ಗರುವ ನೂಕುವರುಂಟೆ ವ್ಯಾಘ್ರನ |
ಜರಿಗೆ ದೊರೆತನ ಸುಡು ಸುಡೆಂದರು | ನೆರೆದ ಜನರು || ೭೩ ||
ಝಳಪಿಸುವ ಗಂಡುಡುಗೆ ಝೇಂಪಿಸೆ | ಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನ ಕಠಾರಿಯಾಯುಧ |
ಗಳ ಸಮಗ್ರವನಾಂತು ನಗುಮೊಗ | ಚೆಲುವ ಪೊರಟ || ೭೪ ||
ಅರಸನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಕುಲಾ | ದ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಭೂಮಿ ದಿವಿಜರ |
ಹರಕೆಗೊಂಡೇರಿದನು ಮಣಿರಥ | ವಿರದೆ ಬಳಿಕ || ೭೫ ||
ಮೊಳಗಿದುವು ಬಲು ವಾದ್ಯ ನಾಲ್ದೆಸೆ | ಗಳನು ಕಂಪಿಸೆ ಛತ್ರ ಚಾಮರ |
ಗಳು ವಿರಾಜಿಸಲಖಿಳಬಲ ಬೆಂ | ಬಳಿಯೆ ಬರಲು || ೭೬ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸೂರ್ಯರಥವೇ |
ಧರಣಿಗಿಳಿವಂದದಲಿ ಪಟುಭಟ |
ರರಸನಮಲ ವರೂಥ ಬರೆ ಕಂಡಾಗ ಕಾಂತೆಯರು ||
ಕರಗುತಿರ್ದರು ಶಿವ ಶಿವಾ ಮೋ |
ಹರದ ದುರ್ಗವನೆಂತು ಪೊಗುವನೊ |
ತರಳತನವಲ್ಲೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬುತುಸಿರಿದರು || ೭೭ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕತಾಳ
ಆಡುವ ಬಾಲನಲ್ಲೆ | ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ | ನೋಡಿತ್ತ ಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಲೆ ||
ರೂಢಿಪ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೆ | ಈ ಸಣ್ಣ ಮಗುವ | ದೂಡುವರಲ್ಲೆ ಯುದ್ಧಕೆ || ೭೮ ||
ಎಂತು ಕಾದುವನೊ ಈತ | ಷಡುರಥರೊಳು | ಕಂತುಸ್ವರೂಪ ಜಾತ ||
ಪಂಥವ ಬಿಡಲೊಲ್ಲನು | ಹೇಗಾಗುವುದೊ | ಅಂತಕಾಂತಕ ಬಲ್ಲನು || ೭೯ ||
ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ವೇಳ್ಯದಿ | ಈ ಸಣ್ಣ ಶಿಶುವ | ಮುಂದಕಟ್ಟುವರ್ ಭರದಿ ||
ಮಂದಮತಿಯಾದಳೇನೆ | ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ | ಯಿಂದೆಂತು ಬಿಟ್ಟಳೊ ಜಾಣೆ || ೮೦ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ |
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಳುತ ಮಾತಾಡುತಂ ನೋಡುತಂ |
ದುಃಖರಸಶರಧಿಯೊಳಗಾಳುತಂ ಏಳುತಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆಂಡಾದರು ||
ಒಕ್ಕಣಿಸಲೇನಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಧನುವನುಂ |
ಘಕ್ಕನುರೆ ಝೇಂಕರಿಸೆ ನರಲೋಕ ಸುರಲೋಕ |
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಲಾ ಧನುರ್ನಾದದಿಂ ಭೇದದಿಂ ರಿಪುದುರ್ಗ ತಲ್ಲಣಿಸಲು || ೮೧ ||
ತೊಲತೊಲಗು ರಿಪುಗಜ ಮೃಗೇಂದ್ರನಿದೊ ಬರುತಲಿದೆ |
ತೊಲತೊಲಗು ರಿಪುವನಕುಠಾರವದು ಬರುತಲಿದೆ |
ತೊಲತೊಲಗು ಕುರುಕುಲೋರಗದುಷ್ಟಸಂತತಿಗೆ ಖಗರಾಜ ಬರುತಲಿದೆಕೊ ||
ತೊಲತೊಲಗು ಶತ್ರುಮೇಘಸಮೀರ ಬರುತಲಿದೆ |
ತೊಲತೊಲಗು ಪರಬಲಾಚಲವಜ್ರ ಬರುತಲಿದೆ |
ತೊಲತೊಲಗು ಪಾಂಡವರ ಕುಲದೀಪ ಬರುತನೆಂದೊದರೆ ಕಹಳಾವಳಿಗಳು || ೮೨ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಎಂದು ಕಹಳೆಗಳ್ ಭೋರ್ಗುಡಿಸಲು ಪಾರ್ಥನ | ನಂದನನಾ ರಥವು ||
ಮುಂದುವರಿದು ಬರೆ ಸಾರಥಿಯಭಿಮನ್ಯುವಿ | ಗೆಂದನೊಂದುತ್ತರವ || ೮೩ ||
ಕಟಕ ನೋಡಿದುವೆ ಬಾಲಕನೆ ಈ ಸಮರ ಧೂ | ರ್ಜಟಿಯಾತ್ಮಭವನಿಗಿಂದು ||
ಘಟಿಸಲಸಾಧ್ಯ ನೀನಿದಕುಬ್ಬಿ ಬಹರೆ ಕೇಳ್ | ಭಟ ನಿನ್ನ ಮನವೇನಯ್ಯ || ೮೪ ||
ಕೊರಳಿನ ಬಲುಹ ನೋಡದೆ ತಾ ಮಹಾದ್ರಿಯ | ಹೊರಿಸಲಂಘೈಸುವರೆ ||
ಗುರು ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕರ್ಣಾದಿ ಭಟರೆಲ್ಲ | ಸುರರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಪರೆ || ೮೫ ||
ಅರರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯಕೆಂದು ಕೈ | ಬೆರಳ ಮೂಗಿನೊಳಿಡುತ ||
ಶಿರವ ತೂಗಲು ಕಂಡು ಸೂತನೊಳಿಂತೆಂದ | ನರನ ಕುವರ ನಗುತ || ೮೬ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜ ಝಂಪೆತಾಳ
ಮರುಳೆ ಸಾರಥಿ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ನಾವೇ ಪೊಗಳಿ | ಮೆರೆಯಲಾಗದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ||
ಗುರು ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕರ್ಣ ಸೈಂಧವ ಶಕುನಿ | ನೊರಜು ಈ ನರರ ಪಾಡೇನು || ೮೭ ||
ಧುರದೊಳ್ ಕಪರ್ದಿಯಾನನದಿ ಶ್ರಮಜಲಬಿಂದು | ಸುರಿಸುವೆನು ರಣದಿ ಭಾರ್ಗವನ ||
ಗರುವವನ್ನೀಗಿ ವೃತ್ರಾರಿಯನು ಒರೆದು ಸಂ | ಚರಣೆ ನಿಲಿಸುವೆ ಕೃತಾಂತಕನ || ೮೮ ||
ಅವರಿವರೊಳೇನು ಸಾರಥಿ ಕೇಳು ತನ್ನನು | ದ್ಭವಿಸಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಪಾರ್ಥ ||
ಬವರದೊಳಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದಡೊಮ್ಮೆಗೆ ಗೆಲುವೆ | ತವಕದಿಂ ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ || ೮೯ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಅರಸ ಕೇಳಾ ಚಾಪನಾದಕೆ | ತರಹರಿಸಿ ಕುರುಸೇನೆ ಗಜರಥ |
ತುರಗಗಳ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊ | ಳುರವಣಿಸುತಲೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು |
ಹರಿಯಳಿಯನದ ಬಲ್ಲನೇ ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದು ರಥವನು ನೂಕಿ ರಿಪುಗಳ |
ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿದನು ಕೊಳವನು | ಕರಿಯು ಕದಡಿದ ತೆರದಿ ನಿಮಿಷದೊ |
ಳೇನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ವೇನನೆಂಬೆ || ೯೦ ||
ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆ ಕಲಿ ಜಯದ್ರಥ | ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು ತವಕದಿಂದಲಿ |
ಫಡ ಫಡಿದಿರಲಿ ತೊಲಗೆನುತ ಮು | ಕ್ಕಡಿಯ ಮಾಡಿದನವನ ರಥವನು |
ಬಿಡದೆ ಸಾರಥಿಸಹಿತ ಚಾಪವ | ಕಡಿದು ಸೌಬಲ ಮುಖ್ಯರನು ಜವ |
ಗೆಡಿಸಿದನು ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ | ಪಡಿಯಲಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಮರವ ||
ನೇನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ವೇನನೆಂಬೆ || ೯೧ ||
ರಥ ಮುರಿಯೆ ಮನಗುಂದಿ ಸುಮಹಾ | ರಥರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ಕ್ಷಣದಲಿ |
ವಿತರಣಾಗ್ರಣಿ ವೀರ ಪಾರ್ಥನ | ಸುತನು ರಿಪುಗಳನೊದೆದು ಹೊಕ್ಕನು |
ಅತಿರಥರ ಬಾಣಾವಳಿಗಳನು | ಮಥಿಸಿದನು ಮುಂದೊತ್ತುತಿಹ ಗಜ |
ರಥ ತುರಂಗ ಪದಾತಿಗಳನೊರೆ | ಸುತ ಭಯಂಕರದೋರಿ ನಡೆದನು ||
ಏನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ವೇನನೆಂಬೆ || ೯೨ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಕರಿ ತುರಗ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳನೊರೆಸಿದಂ |
ತರುಬುವತಿರಥ ಮಹಾರಥರ ಸಂಹರಿಸಿದಂ |
ಬೆರಸಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ ಕರುಳ್ಗಳಂ ಸುರಿಸಿದಂ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಗಣಿತದಲಿ ||
ಅರಸ ಕೇಳ್ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾರಿಯಾಯ್ತೆಂದು |
ಕುರುಬಲದಿ ಕಾದುವರ ಕಾಣೆ ರಣದೊಳ್ಇಂದು |
ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ ಮನದಂದು ದಿವಿಜಸಂತತಿ ಪೊಗಳಲು || ೯೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ಇನ್ನೇನೆಂಬೆ ರಣದಲಿ | ಅಭಿ | ಮನ್ಯುವಿನಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ||
ಚೂರ್ಣವಾದುದು ಗಜರಥವು | ಬಲು | ಜೀರ್ಣವಾದುದು ಕುರುಬಲವು || ೯೪ ||
ಪಥಗಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿ | ಅತಿ | ರಥರಿಳೆಯೊಳು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ||
ಅತಿ ಭಯದಲಿ ನಡುಗಿದರು | ಬಲು | ಸ್ತುತಿಸುತ ಪದಕೆರಗಿದರು || ೯೫ ||
ಕೊರಳನು ಕಾಯೆಂದೆನುತ | ತಮ್ಮ | ಬೆರಳನು ಬಾಯೊಳಗಿಡುತ ||
ಶರಚಾಪವನಿಕ್ಕಿದರು | ನಿಜ | ಕರದಿ ತೃಣವ ಕಚ್ಚಿದರು || ೯೬ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯು ಝಡಿತಕೆ |
ಜರಿದುದಬುಜವ್ಯೂಹ ಕರಿಘಟೆ |
ತುರಗ ಕಾಲಾಳುಗಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತಪರಿಮಿತವಾಗಿ ||
ತರಣಿಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ |
ಮರೆದರರ್ಜುನನಣುಗನುಗ್ರಕೆ |
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದ || ೯೭ ||

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಭಳಿರೆ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ನಿನ್ನ | ಬಲುಹಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು |
ಹಲವದೇತಕೊಬ್ಬ ಸಾಕು | ಕುಲಕೆ ರತುನನು ||
ಫಲುಗುಣನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದ | ನೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಪಡೆದ ಬಗೆಯೊ |
ಳಲಸದೆಂದ ಕೌರವೇಂದ್ರ | ತಲೆಯ ತೂಗುತ || ೯೮ ||
ಎನುತ ಭಾರಿ ಧನುವ ಕೊಂಡು | ಕನಲಿ ಮನ್ನೆಯರನು ಜರೆದು |
ತನಯನೊಡನೆ ತರುಬಿ ನಿಂದ | ರಣಸಮರ್ಥನು ||
ಅಣುಗ ನೀನು ಕೆಡಲು ಬೇಡ | ಗುಣದಿ ಪೋಗು ಪೋಗೆನುತ್ತ |
ಕಣೆಯ ಮಳೆಯ ಕರೆದನಾಗ | ಳೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ || ೯೯ ||
ನಾನು ಅಣುಗನಾದಡೆನ್ನ | ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಬಾಲತನವೆ |
ಹೂಣಿ ನೋಡಿರೆನುತಲೆಚ್ಚ | ನಾಣೆಶರಗಳ ||
ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿ | ಕ್ಷೀಣವಾಯ್ತು ರಥವು ಧುರದಿ |
ತ್ರಾಣಗುಂದಲೀಕ್ಷಿಸಿದನು | ದ್ರೋಣ ನೃಪನನು || ೧೦೦ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಸಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಬಾ ಬಾ |
ತರಣಿಸುತ ಸೌಬಲ ಕೃಪಾದ್ಯರು |
ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆನುತೊದರಿದನು ಕಲಿ ದ್ರೋಣ ||
ಹರಿವುತತಿರಥರಾ ಕ್ಷಣವೆ ಕುರು |
ವರನ ತೊಲಗಿಸಿದರು ಕಿರೀಟಿಯ |
ತರಳನನು ಮುಸುಕುತ್ತ ಮತ್ತಾ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದ || ೧೦೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ
ಸೋತೆವು ನೀ ಗೆದ್ದವ ಶಿಶುಹತ್ಯದ | ಪಾತಕಕಂಜುವೆವು ||
ಆತುಕೊಳೆಂದು ದ್ರೋಣ ಮಹಾಶರ | ವ್ರಾತವ ಮುಸುಕಿದನು || ೧೦೨ ||
ಶಿಶುತನದಲಿ ಶಂಬರನೆಂಬಸುರನ | ಅಸುಗೊಳ್ಳನೆ ಸ್ಮರನು ||
ಶಶಿಧರಸುತ ಗುಹ ತಾರಕದೈತ್ಯನ | ಉಸಿರನು ತೊಲಗಿಸನೆ || ೧೦೩ ||
ಶಿಶುವೇ ಪಾರ್ಥಕುಮಾರಕ ರಿಪುಭಟ | ರೆಸೆದಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ||
ಕುಶಲದಿ ತರಿವುತ ಷಡುರಥರನು ಮಿಗೆ | ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದನಂದು || ೧೦೪ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಗುರುಸುತನ ನೋಯಿಸಿ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ಶಲ್ಯನಂ |
ಮುರಿದೆಚ್ಚು ಕೃಪನುಗ್ರಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮ |
ನುರವಣೆಯೊಳೆಸೆದು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಗರ್ವಮಂ ಮುರಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೊಳು ||
ದುರುಳ ಬಾಹ್ಲಿಕ ಸೋಮದತ್ತರಂ ಸದೆಬಡೆದು |
ಧುರದೊಳ್ ಮಹಾರಥರನೊಬ್ಬನೇ ಶಿಶು ಗೆಲಿದ |
ನರರೆ ಕೌತುಕವೆಂದು ಕಂಡು ಕರ್ಣಂ ಬಂದು ತಡೆದನಾ ಬಾಲಕನನು || ೧೦೫ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಎಲವೊ ಬಾಲಕನೆ ಕೇಳು | ನಮ್ಮಯ ಕುರು | ಬಲವ ನೀ ಸಮರದೊಳು ||
ಗೆಲಿದೆನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಬೇಡವೆಂದೆಚ್ಚನು | ಬಲುತರ ಶರಗಳನು || ೧೦೬ ||
ನಾವು ಬಾಲಕರಹುದು | ನಮ್ಮಸ್ತ್ರಕೆ | ನೀವು ಜೀವಿಸಿಕೊಂಬುದು ||
ಠೀವಿಯ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದೆಚ್ಚನು ಅಭಿಮನ್ಯು | ಹಾವಳಿಯೇನೆಂಬೆನು || ೧೦೭ ||
ಮೂರಾರು ಮಾರ್ಗಣದಿ | ಕರ್ಣನ ಎದೆ | ಡೊರುಗಳೆದನುಗ್ರದಿ ||
ಗಾರುಗೊಂಡೆದೆಯಾರಿ ಸೊರಗಿದ ರಣದಲಿ | ಪೂರಾಯ ಗಾಯದಲಿ || ೧೦೮ ||
ರವಿಜ ಮೈಮರೆಯಲಾಗ | ಕಾಣುತ ಶಲ್ಯ | ನವಘಡಿಸುತಲೆ ಬೇಗ ||
ಕುವರ ನೀ ಫಡ ಹೋಗೆಂದೆಚ್ಚನು ಶರಗಳು | ಕವಿದುದು ಸಮರದೊಳು || ೧೦೯ ||
ಬಾಲನೆಂದುಸಿರಬೇಡ | ಎನ್ನಸ್ತ್ರಕೆ | ಬಾಲತ್ವವುಂಟೆ ನೋಡಾ ||
ಆಳಿನಂಗವನೇನ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದಭಿಮನ್ಯು | ಕೀಲಿಸಿದಸ್ತ್ರವನು || ೧೧೦ ||

ನರಜನ ಬಾಣಗಳ | ಖಂಡಿಸಿ ಶಲ್ಯ | ನುರುತರದಂಬುಗಳ |
ಸುರಿಯಲು ತರಿವುತ ಪದಿನೈದು ಬಾಣದೊ | ಳೊರಗಿಸಿದನು ಧುರದಿ || ೧೧೧ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಅರಸ ಕೇಳ್ ಶಲ್ಯ ಮೈಮರೆಯಲವನನುಜ ಹುಂ |
ಕರಿಸುತಭಿಮನ್ಯುವಂ ಧುರದೊಳಡಹಾಯ್ವುತಿರ |
ಲೆರಡು ಶರದಿಂದವನ ಶಿರವನಿಳುಹಲು ಬಳಿಕ ಕಾದುವಧಟರ ಕಾಣೆನು ||
ಮುರಿದು ಮಾದ್ರೇಶಮೋಹರವು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತಿರ |
ಲರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣನರಿತು ಕೃಪನಿಂಗೆ ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿದಂ ಫಣೆಗಣ್ಣ ಹರನೀತ ಶಿಶುವೆ ಸಂಗರದೊಳಸದಳವೆಂದನು || ೧೧೨ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕೌರವ | ರರಸನು ಕಿಡಿಯಿಡುತ ||
ಕರೆದು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿರ್ದನಿವರು ಬಾ | ಹಿರರೆಂದು ಬಯ್ಯುತಲೆ || ೧೧೩ |
ಬಿಡದರಿಭಟನ ಪೊಗಳುವರು ನೋಡೆಮ್ಮ | ಕಡೆಯವರಂಜುವಂತೆ ||
ಕಡು ಖೂಳರೆಂಬೆನೆ ಗುರುಗಳು ನಾವಿಂತು | ಪಡೆದ ಸುಕೃತವೆಂದನು || ೧೧೪ ||
ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದನುಜ ದುಶ್ಶಾಸನನುಗ್ರದಿ | ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆಂದನು ||
ಬಿಡು ಚಿಂತೆ ವಿಪ್ರರ ನಡತೆಗಳೈಸೆನ್ನ | ಬಿಡು ಸಂಗರಕೆ ಬೇಗದಿ || ೧೧೫ ||
ದೇವದಾನವರ ಸಮಾನವು ನೋಡೆನ್ನ | ಠೀವಿಯ ಸಂಗರದಿ ||
ತೀವಿದ ರಿಪುಭಟನನು ತಲೆಗಡಿವೆನೆಂ | ದಾ ವೀರ ಪೊರವಂಟನು || ೧೧೬ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಭೇರಿ ಶಂಖ ನಗಾರಿಗಳು ಮಿಗೆ | ಭೋರಿಡುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ಕಂಪಿಸೆ |
ಭೂರಿ ಬಿರುದುಗಳಿಂದ ಪೊರಟನು | ದಾರ ಭಟನು || ೧೧೭ ||
ಭಾರಿ ಬಲ ಸಹ ಬರಲಿಕಿತ್ತಲು | ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನಾ ರಣ |
ಧೀರ ಪಾರ್ಥಜ ಭುಜವನೊದರಿಸು | ತಾರುಭಟಿಸಿ || ೧೧೮ ||
ಕೇಳು ಸಾರಥಿಯೆರಡು ಶರದಲಿ | ಸೀಳಿ ಬೆನ್ನಲಿ ಕರುಳ ತೆಗೆವೆನು |
ಖೂಳನನು ನೀ ನೋಡು ಮಮ ಕ | ಟ್ಟಾಳು ತನವ || ೧೧೯ ||
ಎನುತ ಕೊನೆಮೀಸೆಗಳ ತಿರುಹುತ | ಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸಲು ಜಗತ್ರಯ |
ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಕದುರೆ ಕೌರವ | ನನುಜಗೆಂದ || ೧೨೦ ||
ಭೀಷಣನು ನೀನಹುದೆಲವೊ ದು | ಶ್ಶಾಸನನೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಭಂಗಿಸ |
ದೀಸಕಂಜಿದರೆನಗೆ ಶರಸಂ | ನ್ಯಾಸವಿನ್ನು || ೧೨೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ | ಕೌರವಾನುಜ |
ನಿಂದು ನೂರು ಶರವನೆಚ್ಚ | ನಂದು ನರಜಗೆ || ೧೨೨ ||
ಭೀಮ ಫಲುಗುಣ | ರೆಂಬವರೊಳು ಸಂ |
ಗ್ರಾಮಗೊಡುವುದುಚಿತ ನೀನು | ಹುಡುಗನಾದೆಲಾ || ೧೨೩ ||
ಕೊಳಚೆ ನೀರನು | ದಾಟಲರಿಯದೆ |
ಜಲಧಿ ಕಾಲಹೊಳೆಯಿದೆಂಬ | ಶೌರ್ಯವೇತಕೆ || ೧೨೪ ||
ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಗೊಡವೆಯೇತಕೊ |
ನೀನು ಮೊದಲು ಸೆಣಸಿ ಜೀವಿ | ಸೆನ್ನ ಕೈಯಲಿ || ೧೨೫ ||
ಎನುತನೇಕ ಮಾ | ರ್ಗಣಗಳಿಂದಲಿ |
ಕನಲಿ ಕವಿಯಲೆಂಟು ದೆಸೆಯು | ಕಾಣದಿದ್ದುವು || ೧೨೬ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಶರಜಾಲ ರಿಪು |
ಸುಭಟನ ಶತಾಸ್ತ್ರಮಂ ತಡೆಗಡಿದು ಸದೆಬಡಿದು |
ಇಭ ಘಟೆ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ ಸಾಲ್ಗಳಂ ಸವರಿ ಬಲು ಸೈನಿಕವನು ||
ರಭಸದಿಂದೆದ್ದಾಗ ಕೊಚ್ಚಿದವು ಮುಚ್ಚಿದವು |
ಅಭಿನವೋದ್ಭಾಸದಿಂ ಬೀರಿದವು ತೂರಿದವು |
ನಭಕಡರುವಂದದಿ ವರೂಥಗಳ ಯೂಥಗಳನಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನು || ೧೨೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ರಾಯ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯುಬಾಣನಿ |
ಕಾಯವನು ತಡೆಗಡಿದು ಬಹುತರ |
ಸಾಯಕವ ಬಿಡಲದನು ಖಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥಸುತನೆಂದ ||
ತಾಯಿಗವಮಾನವನು ಮಾಡಿದ |
ನಾಯೆ ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವೆನೆಂದರೆ |
ವಾಯುಪುತ್ರನ ಭಾಷೆಗಂಜುವೆನೆಂದು ತೆಗೆದಚ್ಚ || ೧೨೮ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು | ಸಾಯಕದಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನು ||
ಗಾಯವಡೆದು ಗರ್ವಗುಂದಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗ | ಲಾಯೆಡೆಯಲಿ ಕರ್ಣ ತಡೆದ || ೧೨೯ ||
ಮಗುವೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗರ್ವದಿ | ಮಿಗುವರಿದೆಮ್ಮಯ ಬಲವ ||
ಹಗರಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಫಡ ಫಡೆಂದಡಹಾಯ್ದು | ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವ || ೧೩೦ ||
ಬಲ್ಲೆ ನೀ ಬಾಯಬಡಕನೆಂದು ನಿನ್ನನು | ಕೊಲ್ಲಲು ಪಿತ ಕೋಪಿಸುವನು ||
ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಾದರೆಂದೆನುತೆಂಟು ಶರದಿಂದ | ಬಿಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಿ ಛೀಕರಿಸಿದ || ೧೩೧ ||
ಶರಹತಿಯಲಿ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡು | ತರಹರಿಸಿದ ಕರ್ಣ ನೊಂದು ||
ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ತೇರು ತೋಯ್ದುದು ಸಾರಥಿ | ತಿರುಗಿಸಿದನು ಬೇಗ ರಥವ || ೧೩೨ ||
ಪಿತನಿಂತು ಗಾಯವಡೆದನೆಂಬುದರಿತಾಗ | ಸುತ ವೃಷಧ್ವಜ ಬಂದು ತಡೆದ |
ಅತಿರಥನೊಡನಾತ ಕಾದಲೈದಂಬಿಲಿ | ಮಥಿಸಿದ ಕರ್ಣನಂದನನ || ೧೩೩ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕೆಲಬರೀ ಪರಿಯಿಂದ ಮಡಿದರು |
ಕೆಲಬರತಿ ಗಾಯದಲಿ ನೊಂದರು |
ಕೆಲಬರಾಯುಧಗಳನು ಬಿಸುಟೋಡಿದರು ಸಮರದಲಿ ||
ನಿಲದೆ ಕುರುಸೇನಾ ಸಮುದ್ರವು |
ಕಲಕಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಝಡಿತಕೆ |
ವಿಲಯಭೈರವನೆನಿಸಿ ತೋರಿದನಾ ಮಹಾಹವದಿ || ೧೩೪ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಇತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಕಾದುತಿರ | ಲತ್ತ ಧರ್ಮಜ ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುತಲೆಂದ ||
ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನೆ ಪೋಗಿ ಏನಾದನೋ ಕಾಣೆ | ಸತ್ವಾತಿಶಯ ಭೀಮ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೆ || ೧೩೫ ||
ಸಕಲ ಸೈನಿಕ ಸಹಿತ ತೆರಳಿ ಬೆಂಬಲಮಾಗಿ | ಸುಕುಮಾರಕನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ ||
ನಕುಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ದ್ರುಪದನು ವಿರಾಟ ಸಾ | ತ್ಯಕಿ ಸಹಿತ ಪೋಗಿರೈ ತಡಮಾಡದೀಗ ||೧೩೬||
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕರನೊಡಗೊಂಡು | ಪೊರಟರರಸಗೆ ನಮಿಸಿ ಪರುತವಣೆಯಿಂದ ||
ಮೊರೆದುವಗಣಿತ ವಾದ್ಯ ಭೇರಿ ತಮ್ಮಟೆ ಕಹಳೆ | ತರತರದಿ ನೆಲನದುರುವಂತೆ ಘೋಷದಲಿ ||೧೩೭||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದೊ | ಳೊದರಿ ಮಗನಾವೆಡೆಯೆನುತ ಬಲು |
ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಭೀಮನು | ಮೊದಲು ನಡೆದ || ೧೩೮ ||
ಪೃಥವಿ ಕಂಪಿಸೆ ಭೀಮಸೇನನ | ರಥದ ವಹಿಲಕೆ ಬರಲು ಬಾಗಿಲೊ |
ಳತಿರಥರ ತಡೆದನು ಜಯದ್ರಥ | ಖತಿಯೊಳಿರದೆ || ೧೩೯ ||
ತೆರಹುಗೊಡು ಫಡ ಫಡ ಜಯದ್ರಥ | ಹೊರತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಹೂಣಿಗ |
ರುರುಬಿದಡೆ ಮಾರಾಂತು ನಿಂದನು | ಹರನ ವರದಿ || ೧೪೦ ||
ಖೂಳ ನಿನಗೀ ಗರ್ವವೇಕೆಲೊ | ಬೋಳುಗೆಯ್ದುದನರಿಯೆ ತೊಲಗೆಂ |
ದಾಳು ಬಿಂಕದಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಲುತರ | ಕಾಳಗವನು || ೧೪೧ ||
ತೆರಹುಗೊಡೆನಿಂದಿನಲಿ ನಡೆ ನಡೆ | ಮರೆದು ಕಳೆಯಭಿಮನ್ಯುವನು ಶಶಿ |
ಧರನ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ವಿರುವುದೆನಗೆ || ೧೪೨ ||
ನರಹೊರತು ನಿಮ್ಮೀಗ ನಾಲ್ವರ | ಸರಕುಮಾಡುವನಲ್ಲ ಹೋಗೆಂ |
ದುರುತರಾಸ್ತ್ರವ ಕವಿಯಲನಿಲಜ | ನರಿತು ನುಡಿದ || ೧೪೩ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಎಲೆ ಜಯದ್ರಥ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ |
ತಲೆಯ ಕೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ |
ತಿಳಿದುಕೋ ಎಂದಬ್ಬರಿಸುತಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿದನು ||
ಉಳಿದ ಸುಭಟರು ಕಾದಲಾರದೆ |
ಕಳವಳಿಸಿ ತಿರುಗಿದರು ದುರ್ಗದೊ |
ಳಳವಿಗೊಡುತಭಿಮನ್ಯು ಮೆರೆದನು ನರನ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ || ೧೪೪ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಸಮರದೊಳ್ |
ಸವರಿದಂ ಪದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಗಜಂಗಳಂ |
ವಿವರಿಸಲ್ಕಯ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ತುರಂಗ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರಥಿಕರ ||
ಬವರದೊಳ್ ಗೆಲಿದು ಲಕ್ಷಪದಾತಿಗಳನೊರೆಸಿ |
ತವಕದಿಂ ವೀರ ಶಲ್ಯಕುಮಾರನಂ ಮುರಿಯ |
ಲವಗಡಿಸಿದರ್ ಲಕ್ಷಣಾದಿ ದುರ್ಯೋಧನಾತ್ಮಜರು ಸಖನಳಿದನೆಂದು || ೧೪೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಸುರಪಸುತಕುಮಾರ ಕೇಳು ಶಲ್ಯಸುತನನು |
ಮುರಿದೆನೆಂಬ ಗರ್ವ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ವೊಡಲನು ||
ಭರದಿ ಸೀಳಿ ತೆಗೆವೆವೀಗ ನಮ್ಮ ಸಖನನು |
ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಕರೆದರಾಗ ಸರಳ ಮಳೆಯನು || ೧೪೬ ||
ಅಹುದು ನಿಮಗೆ ಮಿತ್ರನಾದಡಾತನೊಗ್ಗಿಲಿ |
ವಿಹಿತದಿಂದ ಪವಡಿಸುವುದೆನುತ್ತ ಭರದಲಿ |
ಗಹಗಹಿಸುತಲೆರಡು ಶರದಿ ಲಕ್ಷಣಾದ್ಯರ |
ಸಹಿತ ಕೆಡಹಿದನು ತ್ರಿಪಂಚಶರದೊಳೆಲ್ಲರ || ೧೪೭ ||
ಇಂತು ಕುವರಸಂತತಿಯನು ಸಂಹರಿಸಿದನು |
ಚಿಂತಿಸುತಲೆ ಕೌರವೇಂದ್ರ ಕಾಣುತೆಂದನು ||
ಪಂಥ ಸುಡು ಸುಡಿವರ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕ ಮನೆಗಳು |
ಎಂತು ಹಾಳುಬೀಳದಿಹುದೆ ದ್ರೋಣಕಲಿಗಳು || ೧೪೮ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಧ್ರುವತಾಳ
ಇಕ್ಷುಚಾಪನಂತೆ ತೋರ್ಪ | ಲಕ್ಷಣ ಹಾ ಮಗನೆ ||
ಅಕ್ಷಿಗಳ ತೆರೆದೀಗೆನ್ನ | ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾತಾಡು || ೧೪೯ ||
ಷಡುರಥರಿದ್ದೆನ್ನ ಸುತರ | ಬಿಡದೆ ವೈರಿ ಭಟನ ||
ಜಡಿವಾಯುಧಕಾಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು | ಮಿಡುಕದಿರುವರಲ್ಲ || ೧೫೦ ||
ಸಾಲದೆ ಪಾಂಡವರ ಕುಲಕೆ | ಬಾಲನೀತನೊಬ್ಬ ||
ಖೂಳರಿವರ ಮಾತಕೇಳಿ | ಮೂಲವಳಿದುದಕಟ || ೧೫೧ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಆಳಿದನ ಮೂದಲೆಯ ಗಾಳಿ ಬರೆ ಖತಿಶಿಖಿ ಚ | ಡಾಳಿಸಿತು ಸುಭಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
ಡಾಳಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು | ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು || ೧೫೨ ||
ರವಿತನಯ ಶಲ್ಯ ಗೌತಮಿ ಕೌರವನ ತಮ್ಮ | ತವಕಿಸುತ ದ್ರೋಣಸುತ ಸಹಿತ ||
ಇವರು ಷಡುರಥದೊಂದುಗೂಡಿ ಮುತ್ತಿದರು ವಾ | ಸವನ ಮೊಮ್ಮನ ರಣಾಂಗಣದಿ || ೧೫೩ ||
ಎಲವೊ ಮಗುವೆಂದು ಬಿಟ್ಟೆವು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕೇಳ್ | ತಿಳಿಯದುಮ್ಮಹದಿಂದ ಕುಣಿವೆ ||
ಫಲುಗುಣನ ಕರೆಸಿಕೋ ಬೆಂಬಲಕೆ ಕೆಡದಿರೆಂ | ದಲಘು ಭಟರೆಚ್ಚರಸ್ತ್ರಗಳ || ೧೫೪ ||
ಪಾರ್ಥ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಬಲು ಸ | ಮರ್ಥಿಕೆಯ ತೋರಿದವರಹುದು ||
ವ್ಯರ್ಥ ಕೌರವನ ದ್ರವ್ಯವ ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವ | ಧೂರ್ತರೆಂದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು || ೧೫೫ ||
ಭಳಿರೆ ಬಿಲ್ಲಾಳುತನ ಬಿಂಕದಲಿ ಶಿವ ನೀನು | ಇಳೆಯೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪೊಗಳಿ ||
ಕಲಶಭವನೆಚ್ಚಡಾ ಶರವನೆಲ್ಲವ ತರಿದು | ತಲೆಗೆಳಗು ಮಾಡಿದನು ಕ್ಷಣದಿ || ೧೫೬ ||
ಇಂತು ಷಡುರಥರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತಿರಲಾ ದ್ರೋಣ | ನಂತರಂಗದಿ ರವಿಜಗೆಂದ ||
ನಿಂತಿವನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವಡರಿದು ಚಾಪವಿರ | ಲಂತಕಾಂತಕಗೆ ಸಮ್ಮುಖದಿ || ೧೫೭ ||
ರೂಪುಗಾಣಿಸದೆ ಬೆಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವನ | ಚಾಪವನು ಮುಕ್ಕಡಿಯ ಮಾಡು ||
ಭೂಪತಿಯ ಕಾರ್ಯವೆನೆ ಮನಗುಂದಲೆಂದನೀ | ಪಾಪ ನಿನಗಿಲ್ಲೆನುತ ದ್ರೋಣ || ೧೫೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಹಿಂದೆ ರವಿಸುತ ಕೃಪ ನೃಪಾನುಜ |
ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕಾದಿದರು ಮಿಗೆ |
ಮುಂದೆ ದ್ರೋಣನು ಸುತಸಹಿತ ರಿಪುಭಟನ ಕೆಣಕಿದರು ||
ನಿಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಚಾಪವ |
ನಂದು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಕಡಿಯಲು |
ಮಂದಹಾಸದಿ ತಿರುಗಿ ಕರ್ಣನ ಕಂಡನಭಿಮನ್ಯು || ೧೫೯ ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಧೀರನಹುದಹುದೊ | ಕರ್ಣನೆ ರಣ | ಶೂರನಹುದಹುದೊ |
ಧಾರಿಣಿಯೊಳಗಿದಿರಿಲ್ಲ ನೀ ಕಪಟದಿ || ಧೀರನಹುದಹುದೊ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಚೋರನಂದದಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತೆ | ರೂಪು | ದೋರದೆ ಬಾಣವನಾಂತೆ ||
ಓರೆಯೊಳ್ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದೆಯೀ ವಿದ್ಯವ |
ನಾರುಕಲಿಸಿದರಯ್ಯ | ಲೋಕದಿ ಕೀರ್ತಿ |
ಸಾರವ ಪಡೆದೆಯಯ್ಯ | ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು |
ದಾರನೆಂದಾದೆಯಯ್ಯ | ಕರ್ಣನೆ ರಣ | ಧೀರನಹುದಹುದೊ ||೧೬೦|
ಕರದ ಚಾಪವು ಪೋದರೇನು | ಖಡ್ಗ | ವಿರಲು ಶೌರ್ಯವ ನೋಡು ನೀನು ||
ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ |
ಪರಿತೋಷಬಡಿಸುವೆನು | ಸಂಗರದಿ ನೆ |
ತ್ತರವನೆ ಕುಡಿಸುವೆನು | ಉಳಿದವರೆಮ |
ಪುರಕೀಗ ನಡೆಸುವೆನು | ಕರ್ಣನೆ ರಣ | ಧೀರನಹುದಹುದೊ || ೧೬೧ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಎನಲು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಕರ್ಣನು |
ಧನು ಮುರಿಯೆ ದ್ರೋಣಾದಿ ನಾಯಕ |
ರನುವರದಿ ರಥ ಟೆಕ್ಕೆ ಸಾರಥಿ ಸಹಿತ ಕೆಡಹುತಲಿ ||
ಕಣೆಗರೆಯಲತಿ ಧೈರ್ಯದಲಿ ನರ |
ತನಯ ಖಡ್ಗವ ಕೊಂಡು ರಿಪುಕಾ |
ನನವ ಸವರುತ ಬೀದಿವರಿದನು ಕಣನ ಚೌಕದಲಿ || ೧೬೨ ||

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ವೀರ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ಖಡ್ಗ | ಧಾರೆಯಲಿ ವಿರೋಧಿಭಟರ |
ಸೂರೆಗೊಂಡು ಬೆರಸಿ ಪೊಯ್ದು | ಬೇರೆ ರಥಿಕರ ||
ಆರುಭಟೆಗೆ ನಿಲ್ಲದಹಿತ | ವಾರ ಬೆದರುತಿರಲು ಕಂಡು |
ಕೌರವೇಂದ್ರ ಜರೆದ ಸಮರ | ಶೂರರೆಲ್ಲರ || ೧೬೩ ||
ಸೋತನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ನುಡಿವಿ | ರೀತನಾರು ನಮ್ಮ ಸುಭಟ |
ವ್ರಾತವನ್ನು ಸವರಿ ಬರುವ | ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ||
ಏತಕಿನ್ನು ನಿಮಗೆ ಶೌರ್ಯ | ವಾತಗೆರಗಿರೆನಲು ಭುಜಬ |
ಲಾತಿಶಯರು ಮತ್ತೆ ಗಜ ವ | ರೂಥವಡರುತ || ೧೬೪ ||
ಫಡ ಫಡೆನುತ ವೀರ ಕರ್ಣ | ನಡೆಸಿ ಬರೆ ರಥಾಶ್ವಗಳನು |
ಜಡಿವುತಪ್ಪಳಿಸಲು ಕಂಡು | ಕಡಿದನಸಿಯನು ||
ಒಡನೆ ಗದೆಯ ಕೊಂಡು ರಥ ನೂ | ರಡಿಯ ನೂಕಿ ಪೊಯಿದಡಿನಜ |
ಕಡುಗಿ ದಿವ್ಯಶರದಿ ಕರವ | ಪೊಡವಿಗಿಳುಹಿದ || ೧೬೫ ||
ಮರುಳು ಸೂತತನುಜ ಕೇಳು | ಕರವು ಪೋದಡೇನು ಭುಜದ |
ಸಿರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಪ್ಪುದುಂಟೆ | ಪರಿಕಿಸೆನುತಲಿ ||
ಭರದಿ ರಥದ ಚಕ್ರಗೊಂಡು | ತಿರುಹುತಿನಜಗೆರಗಿ ಬೊ |
ಬ್ಬಿರಿದು ರಥ ತುರಂಗಮವ ನು | ಗ್ಗರಿದ ನಿಮಿಷದಿ || ೧೬೬ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಗಜ ರಥ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ |
ವಟ್ಟಿದಂ ಕಾದುತಿಹ ರಿಪುಗಳಾಯುಧಗಳಂ |
ಕುಟ್ಟಿದಂ ಷಡುರಥರನಡಹಾಯ್ದು ಸಮರದೊಳ್ ಗಜರಿ ವೀರಾವೇಶದಿ ||
ಹೆಟ್ಟಿದಂ ಕುರುಪತಿಯ ಸೇನಾಧಿನಾಯಕರ |
ನೊಟ್ಟಿದಂ ನುಗ್ಗರಿವುತೆಮಪುರಕೆ ರಿಪುಬಲವ |
ನಟ್ಟಿದಂ ಭೂಪ ಕೇಳದ್ಭುತವನಮರತತಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರಲು || ೧೬೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರರೆ ಹರಿಯ ರಥಾಂಗವೆನಲ |
ಬ್ಬರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಡೆ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನು |
ತರುಬುತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚನರಿಭಟನ ||
ಶರಮಯವು ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಿರ |
ಲರಿಯದಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಝಡಿತಕೆ |
ಮರಣವನು ನೆನೆವಂತೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸುತ ತಡೆದ || ೧೬೮ ||

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನ ಸುತ ಕೇಳಿಂದು | ನಿನ್ನ | ತಲೆಯ ಕೊಂಬೆನು ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದು ||
ಪೊಳೆವ ಖಡ್ಗವ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಗ | ಆತ | ನೊಳ ಪೊಕ್ಕು ಕಾದಿದನತಿ ಬೇಗ || ೧೧೯ ||
ಕರಹತಿಯೊಳಗೆ ಡೆಂಡೆಣಿಸುತ | ಧರೆ | ಗುರುಳಿ ಧಿಮ್ಮನೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗುತ ||
ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಣಗಿದರಿಬ್ಬರು | ಕಂಡು | ಸುರರಾಗ ಭಳಿಭಳಿರೆಂದರು || ೧೨೦ ||
ಅರಿಯ ಕೃಪಾಣದ ಗಾಯದಿ | ತರ | ಹರಿಸುತಲೆದ್ದತಿ ಶೌರ್ಯದಿ ||
ಶಿರಕೆರಗಲು ಧರೆಗುರುಳಿದ | ಕಂಡು | ಸುರಪನಮೊಮ್ಮ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ || ೧೨೧ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ಕಾಳಗಿಚ್ಚೆದ್ದು ಛಡಾಳಿಸಿ ನಿಲುವಂತೆ | ಬಾಲಕನಸ್ತ್ರತಲ್ಪದಲಿ ||
ತೋಳದಿಂಬಿನೊಳಿರೆ ಕೌರವಾತ್ಮಜರಂದು | ಕಾಲೆಡೆಯಲಿ ಕೆಡೆದಿರಲು || ೧೨೨ ||
ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳತ್ಯುಗ್ರದಿ | ಹೊಗರು ಮೋರೆಯ ಹೊಸಪರಿಯ ||
ವಿಗಡ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲ್ಲಿ | ಝುಗಝುಗಿಸುತಲಿರ್ದನಂದು || ೧೨೩ ||
ಸಾವ ಹರೆಯವೆ ಬಾಲಗೆ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು | ದೇವಾಳಿ ಮರುಗೆ ವಾಸವನ ||
ಸಾವಿರಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒರತೆ ಪುಟ್ಟಿತು ಪೌತ್ರ | ಭಾವ ಮೋಹದೊಳಳಲಿದನು || ೧೨೪ ||
ಷಡುರಥರೊಂದಾಗಿಕೊಂಡೊಬ್ಬ ಹಸುಳೆಯ | ಹೊಡೆದರು ಹೇಸಿಕೆಗೊಳದೆ ||
ಸುಡು ಸುಡು ಕೌರವಾದಿಗಳಾವ ವೀರರೆಂ | ದಡಿಗಡಿಗಾಡಲು ಸುರರು || ೧೨೫ ||
ಹಲವು ಗಜವೊಂದಾಗಿ ಸಿಂಹನ ಮರಿಯನ್ನು | ಕೊಲುವಂತಾಯಿತು ಎಂದ ಇಂದ್ರ ||
ಇಳುಹಿದನಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬೇಗದಿ | ಹೊಳೆವ ವೀರನ ಕರೆತರಲು || ೧೨೬ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಶರದಿಂದುಮುಖಸಾಂದ್ರಭಾಸದಿಂ ತೋಷದಿಂ |
ಸುರಚಿರಾಮಯ ರತ್ನ ಹಾರದಿಂ ಪೂರದಿಂ |
ಪರಿಮಳಿಪ ದಿವ್ಯತರ ಗಂಧದಿಂ ಚಂದದಿಂ ಪೊಂಗಲಶಕುಚಭಾರದಿ ||
ಮೆರೆವಯೆಳೆಲತೆಯಂತೆ ಬಳುಕುತಂ ತುಳುಕುತಂ |
ಕಿರುನಗೆಯ ಮೊಗದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ |
ಮೊರೆವ ಘನವಾದ್ಯರವಭರಿತದಿಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ್ ಬಂದರು || ೧೨೭ ||

ವಚನ
ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ್ ಬಂದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಕಂಡು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಮಾತನಾಡುತಿರ್ದರದೆಂತೆನೆ –

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ಆದಿತಾಳ
ತಂಗಿ ನೋಡೀ ಬಾಲನಂಗಸೌಂದರ್ಯವ | ಶೃಂಗಾರದಲಿ ಕಾಮನಲ್ಲೆ ||
ಹಿಂಗಿತೀತನಿಗಾಗಿ ಸುರಪನ ಸಾವಿರ | ಕಂಗಳೊಳೊರತೆ ಪುಟ್ಟಿದವು || ೧೨೮ ||
ಹಸುಳೆಯೊಬ್ಬನನೆಂತು ಕಳುಹಿದ ಯಮಜಾತ | ನಸಮಸಾಹಸರುಳ್ಳಾಹವಕೆ ||
ಎಸೆವ ಮೆಯ್ಯೊಳು ನೋಡಲಿಂಬಿಲ್ಲ ಕಣೆಗಳು | ಮುಸುಕಿ ನಟ್ಟಿರುವ ಗಾಯಗಳು || ೧೨೯ ||
ಎನುತ ಮಾತಾಡುತ್ತಲಭಿಮನ್ಯುವೀರನ | ವಿನಯದಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬೇಗ ||
ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿದರು | ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಿಯನ್ನು ಮುದದಿ || ೧೩೦ ||
ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪೌತ್ರಸ್ನೇಹದಲಿ ಕೊಂ | ಡಾಡಿ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನು ||
ರೂಢಿಯೊಳೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು | ಜೋಡಾಗಿರ್ದರು ಮೋಹದಿಂದ || ೧೩೧ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಶನೆ ಧುರಪ್ರಳಯ |
ಕಾಲನಂ ಮುರಿದೆವೆಂದುಬ್ಬೇರಿ ಕುರುವೀರ |
ರಾಲಯವ ಪೊಗಲು ರವಿ ಜಾರಿದಂ ಬಾಲಕನ ಕಾಣಲರಿದೆಂಬಂದದಿ ||
ಸೋಲವಿದು ಪಾಂಡವರಿಗಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ ಪ್ರಳಯ |
ಕಾಲ ಕೌರವಕುಲಕೆ ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣನಿಂದ |
ಸೋಲುಂಟೆ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣನಾ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಿಗಮಸಿದ್ಧವಿದೆಂದನು || ೧೩೨ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ : ಸೈಂಧವ ವಧೆ

ಭಾಮಿನಿ
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಕಿರೀಟಿಯ |
ಕುವರನಳಿದುದ ಕೇಳಿ ದುಗುಡದಿ |
ಪವನಸುತ ನಕುಲಾದಿಗಳು ಪೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವ ||
ಇವರ ಕಾಣುತ ಮಗನ ಸುದ್ದಿಯ |
ನವನಿಪತಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ಮಿಗೆ ವಾ |
ಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯೇರಿದನುಯೆನಲರಸನಳಲಿದನು || ೧ ||

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ರೂಪಕತಾಳ
ಅಯ್ಯೋ ಮೋಹದ ಕಂದ | ಏನಾದೆಯೊ ಗುಣವೃಂದ ||
ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲಿಸಿದಂ | ತಾದುದೆಯೆನ್ನಿಂದ || ಅಯ್ಯೊ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಧರ್ಯದಿ ಸಿಂಹನ ಪೋಲುವ | ವೀರ ರಣಶೂರ |
ವೈರಿಗಳೆಂಬಡವಿಗೆ ದಾ | ವಾಗ್ನಿಯಾಕಾರ || ಅಯ್ಯೋ || ೨ ||
ಭೈರವವಿಕ್ರಮ ನಿನ್ನುವ | ನೆಂತು ಮರೆತಿಹುದೀಗ |
ಸೈರಿಸುವೆ ನಾ ಮನದಳಲನು | ಸವೆದುದೆ ಸಂಯೋಗ || ಅಯ್ಯೋ || ೩ ||
ಗೌರೀಶಸಖ ಪಾರ್ಥರು | ಬಂದು ಕೇಳಿದರೇನು |
ಪೌರುಷವಾಡುವೆನವರೊಳು | ಪತಿಕರಿಸುತ ನಾನು || ಅಯ್ಯೋ || ೪ ||
ಕೌರವ ಕೊಂದನೆನಲೊ | ನಾನೇ ಕೊಂದೆನೆನಲೊ ||
ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಣೆನು ಹುತ | ವಾಹನನನು ಪೊಗಲೊ || ಅಯ್ಯೋ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯ |
ಇಳೆಗೆ ಒರಗುವ ತೆರದಿ ಧರ್ಮಜ |
ನಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲಾ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಮರುಗಿ ||
ಕಳವಳವಗೊಳಲಂದು ವಾರ್ತೆಯ |
ತಿಳಿದು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆ ಸುಭದ್ರೆಯ |
ರಳುತ ಬಂದಡಗೆಡೆದರೆಮನಂದನನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ೬ ||

ರಾಗ ಯರಕಲ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ
ಆವಲ್ಲಿ ಪೋದೆಯಭಿಮನ್ಯು | ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ಎನ್ನ | ಜೀವರತ್ನವೆ ಬಾ ಇನ್ನು ||
ಜೀವದಾಸೆಗೆ ಬಾಲನ | ಸಂಗರಕಟ್ಟಿ | ತಾವಿಂದು ಕುಳಿತ ಜತನ || ೭ ||
ಅಳದಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯ | ಸುಮ್ಮನಿರಯ್ಯ | ತಿಳಿದೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಯ ||
ಹಲುಬಿದರಿನ್ನು ಬಾಹನೆ | ಮಡಿದಭಿಮನ್ಯು | ಘಳಿಲನೆನ್ನಯ ಮರಿಯಾನೆ || ೮ ||
ಅಕಟ ನೀನೇಕೆ ಪುಟ್ಟಿದೆ | ಪಾಪಿಯುದರದಿ | ನಕುಲ ಭೀಮರ್ಗೆ ಜನಿಸದೆ ||
ಸುಕೃತವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ್ಯಗೆ | ಅದರಿಂದ ಬಲು ಕಂ | ಟಕರಾದರವರ್ ನಿನಗೆ || ೯ ||
ಧುರವನ್ನು ಹೊಗಬಲ್ಲನೆ | ಷಡುರಥರೊಳು | ಇರಿದಾಡತಕ್ಕವನೆ ||
ಧರೆಯ ವೈಭವಕೋಸುಗ | ಎನ್ನಣುಗನ | ತ್ವರಿತದಿಂದಟ್ಟಿದರಾಗ || ೧೦ ||
ಕರುಣಿಗಳೆಂಬರೆಲ್ಲರು | ಈ ಧರ್ಮರಾಯ | ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವುದನರಿಯರು ||
ತರಳರೀ ದ್ರೌಪದೇಯರ | ಗಜಪುರ ಪೊಗಿಸಿ | ಮೆರೆಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುಭಾರ || ೧೧ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳಂ |
ಬುರುಹನೇತ್ರೆಯ ವಚನಶಸ್ತ್ರಗ |
ಳಿರದೆ ಕೊಂಡವು ಭೂಪನಂಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||
ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಘೃತವನಿಕ್ಕಿದ |
ಪರಿಯದಾಯ್ತನಿತರೊಳು ತಿಳಿದಾ |
ಪರಮ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಂದನು ಜನಪನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ೧೨ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ
ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಗೆ | ವಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲು |
ಕಂದುಮೊಗದ ನೃಪನ ಶಿರವ | ನಂದೆತ್ತಿ ನುಡಿದ || ೧೩ ||
ತಿಳಿದು ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಂ | ಗಳನೆಲ್ಲವ ಪೇಳ್ವುದೇನು |
ನಳಿನಭವನು ಬರೆದ ಬರೆಹಂ | ಗಳ ಮೀರ್ವರಾರು || ೧೪ ||
ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ | ವಿಡಿದಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಾಯ |
ಬಿಡಲೆದ್ದು ಬಾಹನೆ ಇನ್ನು | ಮಡಿದ ಅಭಿಮನ್ಯು || ೧೫ ||
ಋಣರೂಪದಿಂದಲಿ ನಿಜ | ವನಿತೆ ಪುತ್ರ ಗೋಗೃಹಂಗಳ್ |

ಋಣವು ತೀರೆ ಕಾಕತ್ರಯವು | ಗುಣಭೇದ ನೋಡೈ || ೧೬ ||
ಹಿಂದೆ ಕಂಪನೆಂಬ ನೃಪಗೆ | ಕಂದನೋರ್ವ ಹರಿಯೆಂಬಾತ |
ಅಂದು ಮಡಿಯಲಿಂತು ದುಃಖಿಸೆ | ಬಂದ ನಾರದ || ೧೭ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ ಕೇಳು ಮೃತ್ಯುವ | ನಾರು ಜಯಿಸುವರುಂಟು ಜಗದೊಳ |
ಗಾರಿಗಾದರು ತಪ್ಪಲರಿಯದ | ಪಾರವೆಂದ || ೧೮ ||
ಸತ್ಯವಚನವ ಕೇಳಿ ಭೂಪತಿ | ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು ದೇವ ಋಷಿಯೊಳು |
ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಯಾರು ವಿವರಿಸೆ | ನುತ್ತ ಬಿಡದೆ || ೧೯ ||
ಜನಪ ಕೇಳಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ | ಘನತರದ ಕೋಪದಲಿ ಜನಿಸಿದ |
ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಮತ್ತೆ ಪುಟ್ಟಿದಳ್ | ವನಿತೆ ಮೃತ್ಯು || ೨೦ ||
ಅವಳ ತೆತ್ತಿಗರಾರು ಮಂದಿಯು | ವಿವರಿಸಲು ಷಡ್ವರ್ಗರುಜೆಗಳು |
ಅವಳ ಬಳಗವಿದೆಂದು ತಿಳಿವುದು | ಭುವನದೊಳಗೆ || ೨೧ ||
ಧರೆಯನಾಳುವ ವೀರ ಷೋಡಶ | ಧೊರೆಗಳವಳೊಶವಾದರೈ ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಲೇನೆಂದಭಯಗೊಡುತಲೆ | ಭರದಿ ನಡೆದ || ೨೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕಂಪನಣುಗನ ಕಥೆಯ ಕೇಳುತ |
ತಂಪುಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಬಾಲನ |
ನೆಂಪುಗೊಂಡಳಲುತ್ತ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊಡನೆ ||
ಸೊಂಪು ಗುಣದಲಿ ಶೌರ್ಯ ತಾಪದ |
ಕಂಪಿನಲಿ ಸುತಗೆಣೆಯ ಕಾಣೆನು |
ಕಂಪನಣುಗನ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೆಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು || ೨೩ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ಜನಪ ಕೇಳ್ ಜನನವೆ ಲಯಬೀಜ ಮರಣವು | ಜನನಬೀಜವ ತೋರಿ ಕೆಡುವ ||
ತನುವಿನಾನಂದಕ್ಕೆ ಮನಮಾಡದಿರ್ದು ನಿ | ನ್ನನು ನೀನೆ ತಿಳಿಯೆಂದ ಮುನಿಪ || ೨೪ |
ಬುಧನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದರಿತುಕೊ ಮನದಲ್ಲಿ | ಕುದಿಗೊಳ್ಳಬೇಡ ನೀ ಬರಿದೆ ||
ಒದಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನರ್ಜುನಗೆ ಸುತನಾಗುತ್ತ | ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷವೆಯವಧಿ || ೨೫ ||
ದೇಹಾಭಿಮನ್ಯುವೋ ಜೀವವೋ ದಿಟ ಜಡ | ದೇಹ ಕೆಟ್ಟರೆ ಹೋದುದೇನು ||
ದೇಹ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ ಮಡಿದುಹೋದವರೊಳು | ಮೋಹವನಿಟ್ಟಳಲದಿರು || ೨೬ ||
ಎಂದು ಸುಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯ ಪೇಳಿ ವ್ಯಾಸ ಮು | ನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮಕಡಿಯಿಡಲು ||
ಕಂದ ವಾಸವನಲ್ಲಿ ಪೋದುದನರಿತು ಮು | ಕುಂದ ತಾ ತಿರುಹಿದ ರಥವ || ೨೭ ||
ತರಣಿ ತಾ ಮುಳುಗಿದನಾಲಿಸು ಫಲುಗುಣ | ತೆರಳುವ ಶಿಬಿರಕಿಂದಿನಲಿ ||
ಧುರದ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ನಾಳೆಯೆಂದಚ್ಯುತ | ಕರೆತಂದನಧಿಕ ವೇಗದಲಿ || ೨೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಹರಿಧನಂಜಯರಿತ್ತ ಬರುತಿರೆ |
ಸರಸವಾಡುತ ಪಾರ್ಥನನು ಕಂ |
ಡರೆನಗೆಯೊಳಾಲೋಚಿಸಿದನಸುರಾರಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ||
ತರಳನಳಿದುದ ಸುರಪತನುಜನಿ |
ಗರುಹಬೇಕೆನುತಾಗ ಮೆಲ್ಲನೆ |
ನರಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಜಲವ ಮುಳುಗುವುದೆನುತ ವಹಿಲದಲಿ || ೨೯ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಇಂತುಸಿರುತಾ ಕ್ಷಣವೆ ಸುರಪತನುಜಾತನಂ |
ಕಂತುಪಿತ ಕೂಡಿ ಕೊಳಕಿಳಿದು ವಿಜಯನೊಳೆಂದ |
ಸಂತಸದಿ ಜಲವ ಮುಳುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದೇಳ್ವರಾರ್ ನೋಳ್ಪುದೆಂದು ||
ಪಂಥವೆಸಗುತ ನೀರ ಮುಳುಗಿದಾ ಮೇಲೆ ಹರಿ |
ಯಂತರಂಗದಿ ಶರವ ಬಗಿದೆದ್ದು ವೇಗದಿಂ |
ನಿಂತರ್ಜುನನೊಳೆಂದ ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಸುತ ಮರಣಕಯ್ದನೆನುತ || ೩೦ ||

ಕಂದ
ಇಂತಚ್ಯುತನೊರೆದಾಪವ |
ಸಂತಸದಿಂ ಮುಳುಗೆ ಪಾರ್ಥನೆದ್ದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ |
ನಿಂತಾಲಿಸಿ ಬಲು ದುಗುಡದಿ |
ಕಂತುಪಿತನ ಕರೆದೆಬ್ಬಿಸಿ ನುಡಿದಂ ಜವದೊಳ್ || ೩೧ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಪಂಚಬಾಣನ ಪಿತನೆ ಕೇಳ್ ಗಗ |
ನಾಂಚಲದಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮನದಿ ಪ |
ಳಂಚಿಸುವುದಿನ್ನಾಯ್ತು ವಂಚಿಸಬೇಡ ಮುರವೈರಿ ||
ಚಂಚಲವು ಬಲುವಾಗಿ ಚಿತ್ತವ |
ಮಿಂಚಿಹೋಗುವುದೆನುತ ನುಡಿಯಲು |
ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದುದು ಸುತನ ಮರಣದ ಶಕುನ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ || ೩೨ ||

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ತಿಳಿದುದಾ ಕ್ಷಣ ಪುತ್ರಶೋಕಲಕ್ಷಣಗಳು | ಫಲುಗುಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತಂದು ಸಂತಾಪ ||
ಕಳವಳಗೊಂಡತಿ ಭಯದಿಂದಲುಸಿರಿದ | ನಳಿನನಾಭನೊಳು ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬುತಲೆ || ೩೩ ||
ಸೆಳೆದೊಡಲೊಳಗುರಿತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಧೈರ್ಯ | ಕಳವಳಗೊಡುತಿದೆ ಕಡು ಭಯವಾಗಿ ||
ತಳುವದಿಂತಾಗುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದು | ಒಳವ ಪೇಳಯ್ಯ ವಾಸುದೇವ ಸಂಜೀವ || ೩೪ ||
ಕಂದನಿರವ ಕಾಣದಾಪೆನು ಕೌರವರ್ | ಕೊಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳುವೆನೊ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ||
ಇಂದಿನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿಂದ ಬಾಲಕನಿಗೆ | ಬಂದ ಕಂಟಕವಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವು || ೩೫ ||
ತಂದೆ ಕೇಳೀಗ ಧೃತಿಗುಂದದೆ ನಡೆ ನಿನ್ನ | ಕಂದನನಾರೊಯ್ವರೆಂದು ಕಂಸಾರಿ ||
ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬಿಟ್ಟು | ನಿಂದಿರದಯ್ದಿದ ಸಿಂಧುರವರದ || ೩೬ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಸುರನಗರಿ ನಡುಗಿತು ಸುರೇಶ್ವರಂ ಪನ್ನಗಾ |
ಭರಣನಂ ನೆನೆನೆನದು ಯಮಪುರದಿ ಗಜಬಜಿಸಿ |
ಸರಕು ತೆಗೆದುದು ಮೃತ್ಯು ಪೊಕ್ಕಳು ಮಹೇಶ್ವರನ ಮರೆಯನತಿ ಭೀತಿಯಿಂದ |
ಬಿರಿದು ರಂಜಿಸಿ ಸಕಲ ಸೇನೆ ಪರಿವಾರವಿಳೆ |
ಯರಸನೇ ಗತಿಯೆಂದಿರಲ್ ನರನ ದುಮ್ಮಾನ |
ವಿರದೆ ತ್ರೈಜಗಗಳಂ ಬೆದರಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಹಿತ ಬಲ ತಲ್ಲಣಿಸಲು || ೩೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ ಕೇಳಿದಿರು ಬಹ |
ನಾರಿಯರ ರತುನಾರತಿಗಳನು |
ವೀರ ಕೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಜಗೆರಗಲೆತ್ತುತಲೆ ||
ಭೂರಿ ಭಯಗೊಳಲಂದು ತನ್ನ ಕು |
ಮಾರನಾವೆಡೆ ಕಾಣೆನೀ ಪರಿ |
ವಾರದೊಳಗೆನಲಳುತ ಬಂದೆರಗಿದಳು ಸೌಭದ್ರೆ || ೩೮ ||

ರಾಗ ನವರೋಜು ಆದಿತಾಳ
ಸುತನಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದ | ಪ್ರಾಣ | ರತುನ ತಾನೇನಾದ ||
ಪತಿಯೆ ನೀ ತೋರೆಂದು | ಬಿದ್ದ | ಳತಿ ದುಃಖದೊಳು ನೊಂದು || ೩೯ ||
ರಣಸಾಹಸಿಗಳಿದ್ದು | ಎ | ನ್ನಣುಗನಟ್ಟಿದರಿಂದು ||
ಋಣವು ತೀರಿತೆಯೆಂದು | ನರ | ವನಿತೆ ಕೂಗಿದಳಂದು || ೪೦ ||
ಬಾ ಮಗನೆ ಪಿತನೆಡೆಗೆ | ಬಹು | ಪ್ರೇಮವ ತೋರಿಸು ನಮಗೆ ||
ನೀ ಮುನಿದು ಪೋಗುವರೆ | ರಣ | ಕಾಮಿತನಾಗ್ಯಗಲುವರೆ || ೪೧ ||
ಸ್ಮರಕೋಟಿಶೃಂಗಾರ | ಸ | ಚ್ಚರಿತ ಸಂಗರಧೀರ ||
ಅರಿಗಜ ಸಿಂಹಾಕಾರ | ಮರೆ | ದಿರಲೆಂತು ಸುಕುಮಾರ || ೪೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಳುವ ಕಾಂತೆಯ |
ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯೊರಸಿ ದುಃಖದಿ |
ಕರಗಿ ಸಂತಾಪದಲಿ ಬೆದೆ ಬೆದೆಬೆಂದು ಕಡು ನೊಂದು ||
ತರಹರಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ತನ್ನಯ |
ತರಳನಾವೆಡೆ ಹೇಳು ಹೇಳೈ |
ಪಿರಿದು ಬಳಲಿಸಬೇಡವೆಂದಗ್ರಜನ ಬೆಸಗೊಂಡ || ೪೩ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ರೂಪಕತಾಳ
ಪತಿಯು ಮಡಿದಿಹ | ಸತಿಯು ನಾಯಕ | ರತುನವಿಲ್ಲದ | ಪದಕ ದೇವತಾ ||
ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದ | ಕಾವ್ಯರಚನೆಯು | ಸುತನು ತೋರದ | ಸಭೆಯಿದೇನಯ್ಯ || ೪೪ ||
ಬರಲು ಇದಿರಾಗಿ | ಬಂದು ಮೋಹದಿ | ಕರದಿ ಮೆಯ್ಯನು | ತಡವರಿಸುತಲಿ ||
ಸರಳ ಗಾಯವ | ಕಂಡು ಮರುಗುವ | ತರಳನೆಲ್ಲಿಗೆ | ಪೋದನಗ್ರಜ || ೪೫ ||

ಭೀಮನೀ ಮಹಾ | ದ್ರುಪದ ನಕುಲ ನಿ | ಸ್ಸೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಮುಖ್ಯರಿದ್ದೆನ್ನ ||
ಕಾಮಧೇನುವ | ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟಿರೆ | ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತೇ | ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ || ೪೬ ||
ವಿಗಡರಿನಿಬರು | ಇದ್ದು ದುರ್ಗವ | ಹೊಗದೆ ಹೊರಗಣ | ಮಾರಿ ಹೊರಗಿಂದ ||
ಅಗಲಲೆನುತಲಿ | ಅಟ್ಟಿದಿರಲ್ಲ | ಮಗನ ಕಾಣದೆ | ಮನಸು ನಿಲ್ಲದು || ೪೭ ||

ಭಾಮಿನಿ
ನುಡಿದು ಫಲವೇನಕಟ ತಾನಿ |
ನ್ನೊಡೆಯರಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದೆನು |
ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸುತ ||
ಹೊಡಕರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದು ರೋಷದಿ |
ಕಡೆಯ ವಡಬಾನಲನ ತೆರದಲಿ |
ನುಡಿದ ಕೊಂದವನಾರು ಮಗನನು ನಿಜದಿ ಪೇಳೆನಲು || ೪೮ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ಶರದ ಪಂಡಿತನೆಂಬವನೊ | ಸಂ | ಗರದಲಿ ರಿಪು ಸೈಂಧವನೊ ||
ತರಣಿಸುತನೊ ಸೌಬಲನೊ | ವಿ | ಸ್ತರಿಸೈ ಯಾರೆಂಬುದನು || ೪೯ ||
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊ ಕೃಪನೊ | ಕಲಿ | ದುಶ್ಶಾಸನನೆಂಬವನೊ ||
ಶಾಶ್ವತ ಭೂರಿಶ್ರವನೊ | ಪೇ | ಳೀಶ್ವರನಾಣೆ ಕೊಲ್ಲುವೆನು || ೫೦ ||
ಕೃತವರ್ಮನೊ ಬಾಹ್ಲಿಕನೊ | ಭೂ | ಪತಿ ಶಲ್ಯನೊ ತತ್ಸುತನೊ ||
ಕೃತಕದಿ ಕೊಂದವನಾರು | ಪೇ | ಳತಿಶಯದಲಿ ದಯೆದೋರು || ೫೧ ||

ರಾಗ ದೇಶಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಕೇಳಯ್ಯ ದೇವೇಂದ್ರಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ನೀನು ಸಮಸಪ್ತಕರ ಧುರಕೆ ಪೋಗಲು ಭೀಮ |
ಸೇನ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ದ್ರುಪದಾದಿ ನೃಪರು || ೫೨ ||
ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಗದೆ ನೊಂದು ಬಂದರು ಬಳಿಕ |
ವಿಕ್ರಮದೊಳಭಿಮನ್ಯು ಪೋದನಾಹವಕೆ || ೫೩ ||
ಅರಸನಾತ್ಮಜರ ನೂರ್ವರನು ಕೊಂದಾರಣದಿ |
ಒರಸಿದನು ಬಿಡದೆ ಮೂರಕ್ಷೌಹಿಣೀ ಬಲವ || ೫೪ ||
ತರಳನಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೆ ಪೋದವರ ಬಾಗಿಲೊಳು |
ಹರನ ವರವುಂಟೆಂದು ತಡೆದ ಸೈಂಧವನು || ೫೫ ||
ವೀರಾಧಿವೀರ ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ |
ಏರಿದನು ಮಗನು ವಾಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯ || ೫೬ ||
ತರಳನಿಗೆ ಮರಣವನು ತಂದವನೆ ಸೈಂಧವನು |
ಅರುಹಲೇನೆನಲು ಕಿಡಿಗೆದರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೫೭ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಅರರೆ ಪ್ರಳಯದ ರುದ್ರನೆನೆ ಹೂಂ | ಕರಿಸುತಡಿಯಿಡುತೌಡುಗಚ್ಚುತ |
ನರನು ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಭೂ | ವರನಿಗೆಂದ || ೫೮ ||
ಹುಡುಗನನು ಕೊಂದವನ ದೇಹಕೆ | ಹಿಡಿಯಿದಕೊ ಮಿಗೆ ಸಂಚಕಾರವು |
ನುಡಿದು ತಪ್ಪಿದರಿದಕೆ ಕೇಳ್ ನಿ | ನ್ನಡಿಗಳಾಣೆ || ೫೯ ||
ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂದೊಳಗೆ ರಿಪುವನು | ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದಡೆ ಬಲು ನರ |
ಕಾಳಿಯಾಗಲಿ ತನಗೆ ಭಾಷೆಯ | ಕೇಳು ಭೂಪ || ೬೦ ||
ಹರಿಹರರ ಮರೆಹೊಗಲಿ ವಾಣೀ | ವರನ ಕರದ ಕಮಂಡಲದೊಳವ |
ನಿರದೆ ಹುದುಗಲಿ ಸೈಂಧವನ ಸಂ | ಹರಿಸದಿರೆನು || ೬೧ ||
ರವಿಯು ಮುಳುಗದ ಮುನ್ನ ರಿಪು ಸೈಂ | ಧವನ ನಾಳಿನೊಳೊರೆಸದಿರ್ದಡೆ |
ಅವಗಡಿಸಿ ದಾವಾನಲನ ಕುಂ | ಡವನು ಹೊಗುವೆ || ೬೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕೇಳು ಧರ್ಮಜನೆಂಬ ಶೌರ್ಯ ಭ |
ಡಾಳತನ ನುಡಿಯಾಲಿಸುತ್ತ ಮ |
ರಾಳವಾಹನನಯ್ಯನತಿ ಹಿಗ್ಗುತಲೆ ನಡೆತಂದು ||
ಲೀಲೆಯಲಿ ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ಥನ |
ಮೇಲೆ ಕರುಣಾರಸವ ಬೀರುತ |
ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣ ನುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ೬೩ ||

ರಾಗ ನವರೋಜು ಏಕತಾಳ
ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪಾರ್ಥ | ನಿನ್ನ | ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥ || ಪ ||
ವೈರಿ ಸೈಂಧವಭಟನ | ಸಂ | ಸಾರವು ತೀರಿತು ವಚನ ||
ಮೀರುವರ್ ಯಾರು ಸುರಾಸುರರೊಳು ರಘು |
ವೀರನ ಬಾಣವಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿ || ಮೆಚ್ಚಿದೆ || ೬೪ ||
ಖೂಳ ಸೈಂಧವನೃಪನ | ನೀ | ಸೀಳಲು ಪೋಗಿಹ ಮಗನ ||
ಬಾಳಾಂಬಕನೊಳು ಪಡೆದಂತಾಯಿತು |
ನಾಳಿಗೆ ಸರ್ವರ ಶೋಕ ನಿವಾರಣ || ಮೆಚ್ಚಿದೆ || ೬೫ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇಂತು ಗೋವಿಂದನು ಕಿರೀಟಿಯ |
ಸಂತವಿಸಲಾ ಪುತ್ರಶೋಕವ |
ನಾಂತು ಮಗುಳಾಧರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು ಸೌಭದ್ರೆ ||
ಕಂತುಪಿತನಂಘ್ರಿಯಲಿ ಬಿದ್ದು ಮ |
ಹಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದಳದ |
ನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿಯೆ || ೬೬ ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ಆದಿತಾಳ
ಅಣ್ಣ ನಾ ಮರೆವುದೆಂತು | ಎನ್ನಯ ಮುದ್ದು | ಚಿಣ್ಣನ ಋಣವು ಸಂತು ||
ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೆ ನಿನಗಳಿಯನೆನಿಸುತೆನ್ನ | ಕಣ್ಣಮುಂದಿರುತಿರ್ದನು | ಅಭಿಮನ್ಯು || ೬೭ ||
ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದೊಳು | ಕಂಟಕವು ಬಂ | ದೊದಗಲೆಂದಷ್ಟರೊಳು ||
ಪದುಮಭವನು ಫಣೆಯೊಳಗಿಂತು ಬರೆದನು | ಹದಮೀರಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲ | ಈಶ್ವರ ಬಲ್ಲ || ೬೮ ||
ನೀವೆಲ್ಲರಿದ್ದಿರಲ್ಲ | ಎನ್ನಣುಗನಿ | ಗೀ ವಿಧಿಯಾಯಿತಲ್ಲ |
ಆವ ಪ್ರಕಾರದಿ ಸೈರಿಸಿಕೊಳಲೆನ್ನು | ದಾವಾಗ್ನಿಯನು ಹೊಗಲೋ | ಬಾಳಿರಲೋ || ೬೯ ||

ವಚನ
ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಏನೆಂದು ಸಂತೈಸುತಿರ್ದನೆಂತೆನೆ –

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ
ಕೇಳವ್ವ ತಂಗಿ ನೀ ಮರುಗದಿರಿನ್ನು | ಪೇಳುವೆ ಸೈರಿಸಬೇಕು ದುಃಖವನು ||
ಫಾಲದಿ ಕಮಲಜ ಬರೆದಕ್ಕರವನು | ತಾಳದೆ ಮೀರ್ವರ್ ಯಾರುಂಟು ಕರ್ಮವನು || ೭೦ ||
ಮಗನಿಗೆ ಮರಣವ ತಂದ ಖೂಳನನು | ಸಿಗಿಸುವೆ ನಾಳೆ ನೀ ನೋಡು ಭಾಷೆಯನು ||
ಮೃಗರಾಜನೊಳು ಮುನಿದಿಭವು ಬಾಳುವುದೆ | ಹಗರಣವನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳು ದುಃಖಿಸದೆ || ೭೧ ||

ವಾರ್ಧಕ
ನಳಿನಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದು ತಂಗಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ |
ಮೊಳಗಿಸಿದನಾ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿ |
ಲುಲಿವವೋಲಪ್ಪಳಿಸಲಾ ನರಂ ಕೂಡೆ ವರ ದೇವದತ್ತವನೂದಲು ||
ಘುಳು ಘುಳು ಧ್ವನಿ ಭಡಾಳಿಸುತೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು |
ಕಳವಳಂಕೊಂಡು ಮೈಮರೆಯಲು ಜಗತ್ತ್ರಯಂ |
ಬಳಿಕ ಕುರುಸೇನೆ ತಲೆಗೆಳಗಾದುದಾ ರಾತ್ರೆ ಫಲುಗುಣನ ಭೀತಿಯಿಂದ || ೭೨ ||

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಕೇಳು ಕೇಳು ಧರಣಿಪಾಲಕ | ಇರುಳು ಬೊಂ |
ಬಾಳದೀವಿಗೆಗಳ ಪಿಡಿದ | ರಾಳು ಹರಿದುವೆಂಟು ದೆಸೆಗೆ || ಕೇಳು || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಎಲೆಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿವರು ನಮ್ಮ | ಹೊಳಲು ಹೊಕ್ಕು ರಾತ್ರಿ ಬರಿದೆ |
ಧಳಧುಳಿಯನು ಮಾಡುತಿಹರು | ಕೊಲೆಗಡುಕರು ಪಾಂಡುಸುತರು |
ನಿಲದೆ ಕವಿಯೆನುತ್ತ ಸುಭಟರು | ಹೊಕ್ಕು ತಮ್ಮ |
ದಳದಿ ಹೊಯ್ದು ಹಳಚುತಿರ್ದರು || ಕೌರವನ್ನ |
ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೋಡಿ ರಥಿಕ | ರಳವಿಗೊಡುತಲಹಿತಬಲದಿ || ಕೇಳು || ೭೩ ||
ಕಡಿವಣವನು ಕರಿಯ ಮುಖಕೆ | ತೊಡಿಸಿ ದಂತಿ ಘಟೆಗಳಿಂಗೆ |
ನಿಡುನೊಗಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ | ಬಿಡದೆ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಕೀಲನಿಕ್ಕಿ |
ಝಡಿಯುತಿರ್ದರೇನನೆಂಬೆನು | ಗುಳವ ಕುದುರೆ |
ಗಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೆಕ್ಕರಿಕೆಯನು || ಹಾಯ್ಕಿ ಶರವ |
ಪಿಡಿದು ಧನುವ ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟ | ರಡಸಿ ಮರುಳು ಹಿಡಿದುದಾಗ || ಕೇಳು || ೭೪ ||

ಈತ ಪಾರ್ಥನೀತ ನಕುಲ | ನೀತ ದ್ರುಪದನೀತ ಭೀಮ |
ನೀತನೆಲೆ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಭು | ಜಾತಿಶಯದ ವೀರರೆನುತ |
ಭೀತಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದರು | ಕೌರವನನು |
ದೂತರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು || ಬಳಿಕ ಸೇನೆ |
ಧಾತುಗೆಟ್ಟು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ | ಘಾತಿಸಿದರದೇನನೆಂಬೆ || ಕೇಳು || ೭೫ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಾಗುತಿರಲ |
ಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ ನಿಲಿಸುತಿರೆ ಬಂ |
ದರುಹಿದರು ಕೌರವಗೆ ಬೇಹಿನ ಚರರು ಸೈಂಧವನ ||
ಶಿರವ ಕೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ |
ನುರಿಯ ಹೊಗುವನು ಕೊಳ್ಳದಿರ್ದಡೆ |
ಸ್ಥಿರವಿದೆನಲಾ ನುಡಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡನು ಜಯದ್ರಥನು || ೭೬ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಆದಿತಾಳ
ಕೇಳು ಕೌರವೇಂದ್ರ | ಭಾಗ್ಯವಿ | ಶಾಲ ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರ ||
ಬೀಳುಗೊಂಬೆವೀ ದೇಶವ ನಮಗೆ ಪ | ಲಾಯನಕಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸೈ ಬೇಗದಿ || ೭೭ ||
ನರನ ಕುಮಾರಕನ | ಕೊಂದವ | ನಿರದೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ||
ತರಳನು ನಾವ್ ಮಾಡಿದುದೇನೈ ಸುರ | ವರನಣುಗನಿಗೆ ವಿರೋಧವನಿಂದಿಲಿ || ೭೮ ||
ಹರನ ಶರದ ಬಲವು | ಮತ್ತಾ | ಮುರಮಥನನ ಒಲವು ||
ಇರುವದು ನರನ ನುಡಿಯು ಹೊಳ್ಳಾಗದು | ಬರಿದೊಂದಪಕೀರ್ತಿಯು ತನಗೊದಗಿತು || ೭೯ ||
ಶರದ ಪಂಡಿತನಿಂದ | ತನಗೀ | ಪರಿಯಾಯಿತು ಮುಂದಾ ||
ಹರನ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕರು ತೀರದು ನಾಳೆ | ಶಿರವನು ಕಾಯ್ವರ ಕಾಣೆ ಮೂಲೋಕದಿ || ೮೦ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಎಂದತಿ ಭಯಗೊಳಲಾಗ ಕೌರವರಾಯ | ನೆಂದ ಸೈಂಧವನೃಪಗೆ ||
ಇಂದಿದಕಂಜುವುದೇಕೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನ | ರಿಂದಲೇನಾಗುವುದು || ೮೧ ||
ಭೀಮನ ಭಾಷೆಯೇನಾಯಿತು ತನ್ನಯ | ಕಾಮಿನಿಗಾಗಿ ಪೇಳ್ದ ||
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇಕೆ ತೋರನು ಬಿಡು ಭಯವನು | ನೀ ಮರುಗದಿರೆಂದನು || ೮೨ ||
ಗರಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ಬಲವುಂಟು ವಜ್ರಪಂ | ಜರವಾಗಿ ನಮಗಿಂದಿಲಿ ||
ಪೊರೆವನು ನಾವಾತಗರುಹುವುದೆಂದಾಗೆ | ಲ್ಲರು ಬಂದರವನೆಡೆಗೆ || ೮೩ ||

ಭಾಮಿನಿ
ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾ ಜಯದ್ರಥ |
ನೆಸೆವ ಕರ್ಣ ಕೃಪಾದಿಗಳು ಬಂ |
ದಸಮಬಲ ದ್ರೋಣಂಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳಲು ತವಕದಲಿ ||
ಉಸಿರಿರ್ಯಾತಕೆ ಬಂದಿರೀ ನಡು |
ನಿಶಿಯೊಳೆಂದಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನು |
ಬಿಸುಸುಯುತ್ತರುಹಿದನು ಭೀತಿಯನೆಲ್ಲ ಕಲಶಜಗೆ || ೮೪ ||

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಝಂಪೆತಾಳ
ಗರಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಗುರುವರ್ಯ | ಅರುಹುವೆನು ಸೈಂಧವಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಘಟವ || ಪ ||
ನಾಳೆ ರವಿ ತೊಲಗದಾ ಮುನ್ನ ಸೈಂಧವನೃಪನ | ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದಿರಲಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲಿ ||
ಬೀಳುವೆನೆನುತ್ತ ಭಾಷೆಯ ತೊಟ್ಟ ಫಲುಗುಣನು | ಮೇಲೇನುಪಾಯ ಕಂಡುದನರುಹಿರೆಮಗೆ ||೮೫||
ಆ ನದೀಸುತನ ಮೇಲೆಮಗೆ ಪರಮಾಪ್ತ ಜನ | ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೈ ನಿಶ್ಚಯವು ನೋಡೆ ||
ಏನಾದರೊಂದು ಬಗೆಯೊಳು ಸೈಂಧವನ ಕಾಯ್ವ | ಜಾಣತನ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದೆ ಪಥವ ಕಾಣೆ || ೮೬ ||
ಎನುತ ಪಾದದಿ ಬಿದ್ದ ಕೌರವನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ವಿನಯದಲಿ ಪೇಳಿದನು ಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನು ||
ಜನಪ ಕೇಳಾರು ಕೊಲ್ಲುವರು ಕಾಯುವರೆಲ್ಲ | ಘನತೆ ದೈವಾಧೀನವಲ್ಲದಿನ್ನುಂಟೆ || ೮೭ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ
ಕೌರವರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ | ಶೌರಿಯ ತಂತ್ರವಿದೆಲ್ಲ |
ಮೀರುವರಾರುಂಟು ಜಗದಿ | ಭೂರಿ ಮಹಿಮೆಯ || ೮೮ ||
ಆತ ಪಾಂಡುಸುತರ ಭಾರ | ವಾತು ಕೊಂಡಿರ್ಪನು ನರನು |
ಸೋತುಪೋಪುದುಂಟೆ ಬಯಲ | ಮಾತಿದೆಂದನು || ೮೯ ||
ಕೇಳು ಕರ್ಣ ಬೊಮ್ಮನಿನ್ನು | ಕೇಳಬಂದೆವೆ ನಾವಿನ್ನು |
ನಾಳಿನ ಕಾಳಗಕೇನು | ಹೇಳರು ಬರಿದೆ || ೯೦ ||
ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಕೌರ | ವೇಂದ್ರಗೆ ಧೈರ್ಯವ ದ್ರೋಣ |
ನಂದು ಪೇಳ್ದ ಬಿಡು ಬಿಡಿಂಥ | ಬಂದ ಭಯಗಳ || ೯೧ ||

ಜಡಜವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸಿ | ಬಿಡದೆ ಕಾಯ್ವೆ ಸೈಂಧವನ |
ಮೃಡನೆ ಬಂದಡ್ಡೈಸಿದರೆಯು | ತಡೆದುಕೊಂಬೆನು || ೯೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳಿಂತೆಂದು ಕೌರವ |
ರರಸನನು ಸಂತವಿಸಿ ನುಡಿದನು |
ಧುರಕೆ ಬರಲಿ ಸಮಸ್ತ ವೀರರು ಷಡುರಥಾದಿಗಳು ||
ಮರೆದು ಕಳೆಯಿನ್ನಂಜಿಕೆಯನೆನೆ |
ಹರಿದುದತ್ತಲು ಸಭೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ದ್ರೋಣನ ಪರಾಕ್ರಮವ || ೯೩ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಕೇಳು ಧನಂಜಯ ಬಗೆಯ | ರಿಪು |
ಪಾಳಯದೊಳಗಾದ ಪರಿಯ ||
ಖೂಳ ಸೈಂಧವ ಭೀತಿಗೊಳಲು ಕೌರವ ಬಂದು |
ಕೋಲಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪೇಳಿದ ಹದನವ || ೯೪ ||
ವನಜವ್ಯೂಹವ ನಾಳೆ ರಚಿಸಿ | ಸೈಂಧ |
ವನ ಕಾವೆನೆನುತ ಭೀಕರಿಸಿ ||
ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಹೊಗಗೊಡೆನೆಂದು ದ್ರೋಣಾದ್ಯ |
ರನುವಾದರಿದಕೊ ಸಂಗರವಸದಳ ನಾಳೆ || ೯೫ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಮುರಹರನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಫಲುಗುಣ |
ನರುಹಿದನು ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯಿರುತಿರೆ |
ಧುರದಿ ಬಗೆವೆನೆ ದ್ರೋಣ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಗೀಹಗಳ ||
ಪರಿಕಿಸೆನುತಾಯುಧದ ಶಾಲೆಗೆ |
ನರನು ಬಂದರ್ಚಿಸಿದನಾ ಶಂ |
ಕರನ ಪಾಶುಪತಾದಿ ಶರಗಳನುಗ್ರಮಂತ್ರದಲಿ || ೯೬ ||

ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದನು | ಪಾರ್ಥನು | ಬೀಜಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಿ || ಪೂಜೆಯ || ಪ ||
ಧನು ಶರ ಮೊದಲಾದ | ಕೈದುವನಿಟ್ಟು | ವನಜಾಕ್ಷಿ ದುರ್ಗೆಯನು |
ವಿನಯದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ | ನವವಿಧ | ಘನತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಪೂಜೆಯ || ೯೭ ||
ಧೂಪದೀಪಂಗಳಲಿ | ನವಮಾಂ | ಸೋಪಫಲಂಗಳಲಿ |
ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಿಯ | ಮಂತ್ರಕ | ಲಾಪವ ಜಪಿಸುತಲಿ || ಪೂಜೆಯು || ೯೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ನರನೇ |
ಕಾಂತಧ್ಯಾನದಿ ಮಲಗಿರಲು ಕಾ |
ಮಾಂತಕನ ಒಲವಾದುದನು ಮಿಗೆ ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡು ||
ಸಂತಸದೊಳೆದ್ದುದಯದಲಿ ಶ್ರೀ |
ಕಾಂತನಿಂಗಭಿನಮಿಸಿ ಪೇಳಿದ |
ನಂತರಂಗದೊಳಾದ ಸ್ವಪ್ನದ ಬಗೆಯನೆಲ್ಲವನು || ೯೯ ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ
ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದ | ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುಳ್ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನದಾನಂದ || ಲಾಲಿಸಿ || ಪ ||
ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕಂಡೆನು ಶಿವ ಮಹಾ | ದೇವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಪೋಗಿರಲಾಗಿ ||
ಆ ವಿಭುವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸರಸಿಯೊಳು ಗಾಂ | ಡೀವಧನುವ ಪಿಡಿದು ಕಲಿತೆ ವಿದ್ಯೆಯನು ||೧೦೦||
ಈಶನೆಡೆಗೆ ಬರಲೆನಗಾಗ ಮಂತ್ರೋಪ | ದೇಶವಾದುದು ಸರಳ ಬಿಡುತೊಡುವಂತೆ ||
ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವನನುಗ್ರಹದಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ | ಪಾಶುಪತವು ವಶವರ್ತಿಯಾದುದನು || ೧೦೧ ||
ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ನಸುನಗುತಲಚ್ಯುತನೆಂದ | ಘನ ಜಯಕಾರ್ಯಕಾಗಿ ಹರನೊಲವಾಯ್ತು ||
ನಿನಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾರು ವೈರಿ ಸೈಂಧವನನ್ನು | ರಣದಿ ಸಂಹರಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರವೆಂದನು ||೧೦೨||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |
ಧರಣಿಪತಿನೇಮದಲಿ ನೆರೆದುದು |
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕವಪರಿಮಿತವಾಗಿ ||
ಮೊರೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಿ |
ಧುರಕೆ ಸನ್ನಹವಾಗುತಿರಲಾ |
ಶರದ ಪಂಡಿತ ಬಲಿದನಿತ್ತಲು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವನು || ೧೦೩ ||

ದ್ವಿಪದಿ
ಅಖಿಳ ಗಜ ರಥ ಹಯದ ಸಾಲುಗಳ ನಿಲಿಸಿ |
ವಿಕಟ ಶಕಟವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗವನು ಬಲಿಸಿ || ೧೦೪ ||
ಅದರೊತ್ತಿನಲಿ ಮಕರವ್ಯೂಹವನು ಮಾಡಿ |
ಅದಕೆ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳನೊಡಗೂಡಿ || ೧೦೫ ||
ಬಳಿಕ ಯೋಜನವೈದನುಜತೆಗಳವಡಿಸಿ |
ಹೊಳೆವ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೋಟೆಯನು ಬಲಿಸಿ || ೧೦೬ ||
ಕಾಂಭೋಜ ಭೂಪ ಮೊದಲಾದ ರಥಿಕರನು |
ಇಂಬುಗೊಳಿಸಿದನುಪಕಿರೀಟಪತಿಗಳನು || ೧೦೭ |
ತುರಗವೈವತ್ತಾರು ಕೋಟಿಗಳ ನಿಲಿಸಿ |
ಕರಿಘಟೆಗಳೆಂಟು ಲಕ್ಷವನದಕೆ ಬೆರಸಿ || ೧೦೮ ||
ಸುರುಚಿರ ವರೂಥವೈವತ್ತು ಸಾವಿರವ |
ಭರದಿ ಕಾಲಾಳು ನಿಲಿಸಿದನಪರಿಮಿತವ || ೧೦೯ ||
ನಿಯುತಾಯು ಮೊದಲಾದ ನೃಪರ ಕಾಹಿನಲಿ |
ಜಯಕೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹ ಬಲಿದನುಗ್ರದಲಿ || ೧೧೦ ||
ಅರ್ಬುದ ಹಯೇಭ ಸುರಥಾವಳಿಯ ಕೂಡಿ |
ಗರ್ಭವ್ಯೂಹವ ಬಲಿದನತಿರಥರಗೂಡಿ || ೧೧೧ ||
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ಬರಿಸಿ |
ಮತ್ತದಕೆ ಸಮಸಪ್ತಕರ ಸೈನ್ಯವೆರಸಿ || ೧೧೨ ||
ಚಪಲ ಗಜರಥವೆಂಟುಕೋಟಿ ಬಲದಿಂದ |
ವಿಪುಲ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವೆಸಗೆ ನಲವಿಂದ || ೧೧೩ ||
ಬಿತ್ತರದ ಸೂಚಿವ್ಯೂಹವ ವಿರಚಿಸಿದನು |
ಸುತ್ತವಲಯದೊಳಗತಿರಥರ ನಿಲಿಸಿದನು || ೧೧೪ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಸೋಮದತ್ತ ಸುದಂತ ದಾರನಶ್ವತ್ಥಾಮ |
ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಕ ಶಲ್ಯ ಭೂರಿಶ್ರವಾರ್ಕಸುತ |
ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ದೀರ್ಘಬಾಹು ವೃಷಸೇನ ಕೃಪ ಮುಖ್ಯರಾದತಿರಥರನು ||
ಆ ಮಹಾ ಪದ್ಮಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಲಯದೊಳ್ |
ತಾ ಮುದದಿ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಲಿ ಸಿಂಧು |
ಭೂಮಿಪತಿಯಂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ ಹರನಿಗರಿದೆನೆ ದುರ್ಗವು || ೧೧೫ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಭೋರಿಡಲು ಬಹು ವಾದ್ಯತತಿ ಧುರ |
ಧೀರ ದ್ರೋಣನು ಶಕಟವ್ಯೂಹದ |
ದ್ವಾರದಲಿ ಮಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂದನು ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
ಚಾರಕರನಟ್ಟಿದನು ಯಮನ ಕು |
ಮಾರನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಮಹಾರಣ |
ಶೂರರೆದ್ದರು ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ ಧರ್ಮಜಾದಿಗಳು || ೧೧೬ ||

ರಾಗ ಆಹೇರಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ರಣಕೆ ಸನ್ನಹವಾದರೆಲ್ಲ | ಭೀಮ | ತ್ರಿಣಯಸಖ ಪಾರ್ಥ ಮೊದಲಾದ ಮಹರಥರು || ರಣಕೆ || ಪ ||
ಅರಸನೆಡವಂಕದಲಿ ದ್ರುಪದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ |
ಧರಣಿಪ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀಭೋಜ ನಕುಲ ಸಂ |
ಗರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ಮಹಾಯವನ |
ರಿರಲು ಬಲವಂಕದೊಳ್ ನೃಪನ | ಮುಂದ |
ಕುರವಣಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣಾಚ್ಯುತಾದಿಗಳು || ರಣಕೆ || ೧೧೭ ||

ಖಂಡೆಯ ಧನುರ್ಭಾಣ ಚಕ್ರ ಶಕ್ತಿಯು ಪಾಶ |
ಭಿಂಡಿವಾಳ ಕೃಪಾಣ ಕುಂತ ತೋಮರಗಳು |
ದ್ದಂಡ ಶಲ್ಲೆಹ ಪರಶು ವಜ್ರ ಮುದ್ಗರಗಳಂ |
ಚಂಡ ಭುಜಬಲರಾಂತರಾಗ | ರಣವ |
ಕಂಡು ನಡೆದರು ಬಹಳ ಪಟುಭಟರು ಬೇಗ || ರಣಕೆ || ೧೧೮ ||
ಭೇರಿ ಪಟಹ ಮೃದಂಗ ರಣಕಹಳೆ ಕೊಂಬು ಡಮಾಮಿ |
ಭೋರಿಡುವ ನಾನಾ ಸುವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ರಣ |
ಶೂರರೇಳ್ವಬ್ಬರಕೆ ನಡುಗಿತಾ ಕುರು ಸೇನೆ |
ಧಾರಿಣಿಪ ನುಡಿದನಚ್ಯುತಗೆ | ಪದವ |
ನಾರಾಧಿಸುತ ನಿಂತು ಪರಮ ಪಾವನಗೆ || ರಣಕೆ || ೧೧೯ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ತರಳನಿವ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಪೇಳ್ದ ನುಡಿಯನ್ನು |
ನೆರೆ ನಡೆಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರ ನಿಮಗೈಸೆ || ೧೨೦ ||
ಹಗೆಯ ಕೊಲ್ಲದಡಗ್ನಿ ಹೊಗುವ ಮತ್ತಾ ಪಾರ್ಥ |
ಬಗೆಯೊಳಯ್ವರ ಜೀವಕಧಿಪತಿಯೆ ನೀನು || ೧೨೧ ||
ಎಂದು ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೊಳು ಬೇಡಿಕೊಳ |
ಲಂದು ಧರ್ಮಜಗಭಯವಿತ್ತನಸುರಾರಿ || ೧೨೨ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಮನದ ಚಿಂತೆಯ |
ಬಿಡು ಜಯದ್ರಥಖೂಳನನು ತಲೆ |
ಗಡಿದು ಕೆಡಹುವ ಕಾಲದೆಸೆಯಲಿ ಷಡುರಥರ ಗೆಲಿದು ||
ಕೊಡಹುವನು ರಿಪುಬಲವನೆನಲಾ |
ಕಡಲಶಯನನ ಪದಕೆ ವಂದಿಸಿ |
ಮೃಡನ ಶರವನು ಜಪಿಸಿದನು ನರನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೨೩ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಮಣಿಮಯ ರಥವನು ಬಲವಂದು ಮೇಲಿರ್ಪ | ಹನುಮಂತನನು ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ||
ತ್ರಿಣಯಮಿತ್ರನ ಪಾದರಜವ ಶಿರದೊಳಾಂತು | ಧನುಶರಕೆರಗಿ ಕೈಗೊಂಡ || ೧೨೪ ||
ಕವಚವನುರೆ ತೊಟ್ಟು ಬಾಹುರಕ್ಷೆಯನಾಂತು | ತವಕದಿ ಧರ್ಮಜಗೆರಗಿ ||
ದಿವಿಜವ್ರಜಕೆ ಕಯ್ಯ ಮುಗಿದು ರಥವನೇರಿ | ಬವರಕೆ ನಡೆದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೨೫ ||
ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿದುವಾಗ ನರನ ಗಾಂ | ಡೀವಧನುವಿನ ಝೇಂಕೃತಿಗೆ ||
ಆ ವೈರಿಮೋಹರ ತಲ್ಲಣಗೊಳುವಂತೆ | ದೇವೇಂದ್ರುಸುತ ನಡೆತಂದ || ೧೨೬ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ನರನು ಬರುವ ಭರವ ಕಾಣುತರಸನನುಜನು |
ಕೆರಳಿ ಬೇಗ ಧನುವ ಕೊಂಡು ಧುರಕೆ ನಡೆದನು ||
ಸರಳ ಮಳೆಯ ಕರೆವುತಿರಲು ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನು |
ಉರಿಯನುಗುಳುತಾಗ ಘೋರ ಶರವ ಕೊಂಡನು || ೧೨೭ ||
ಧುರದೊಳಿವನ ಕೊಂದರಣ್ಣ ಭೀಮಸೇನನ |
ಹಿರಿದು ಭಾಷೆ ಕೆಡುವುದೆನುತಲಿಂದ್ರುನಂದನ ||
ಎರಡು ಶರದಿ ತೇರುಚಾಪಗಳನು ಖಂಡಿಸಿ |
ಉರವ ಡೋರುಗಡೆದನಾಗ ಧುರದಿ ಹೊರಳಿಸಿ || ೧೨೮ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಭೀ |
ಕರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತುತಲೆ ಕಂಡನು |
ಗುರುವನಾ ಘನತರದ ಶಕಟವ್ಯೂಹದ್ವಾರದಲಿ ||
ತೆರಹುಗೊಡನಿವನೆಂದು ನರನ |
ಬ್ಬರಿಸಿ ರಥವನು ನೂಕಿದರೆ ಹೂಂ |
ಕರಿಸಿ ತಡೆವುತ ದ್ರೋಣನಾ ಫಲುಗುಣನಿಗಿಂತೆಂದ || ೧೨೯ ||

ರಾಗ ದೇಶಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ನಿನಗೆ ದೈವ |
ಬಲವು ಸಂಘಟಿಸಿದೆಯೆನುತ ಮನ | ದೊಳಗೆ ಗರ್ವಿಸದಿರು ಕಣಾ || ೧೩೦ ||
ನಾಳೆ ಸೈಂಧವನೃಪನ ಸಂಗರದೊಳು |
ಸೀಳುವೆನು ದಿಟವೆನುತ ನುಡಿದು | ಬ್ಬಾಳುತನವನು ತೋರಿಸು || ೧೩೧ ||

ಆಳು ಕೂಡಿದೆ ಚೂಣಿಯೊಳಿದರೊಳೊಂ |
ದಾಳ ಗೆಲಿದರೆ ಗೆಲವು ನಿನ್ನದು | ಸೋಲು ತನಗೆಂದೆನುತಲಿ || ೧೩೨ ||
ಎನುತಲೆಚ್ಚನು ಬಾಣಸಂತತಿಯನ್ನು |
ಘನತರದಿ ಕಿಡಿಯಿಡುತ ಪಾರ್ಥನ | ತನುವಿನಗ್ರದಿ ತಳಿದವು || ೧೩೩ ||
ಗುರುವಿನಸ್ತ್ರಸಮೂಹವ ಸವರುತ್ತ |
ಮರಳಿ ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ಪೇಳ್ದನು | ಸುರಪಸುತನತಿ ವಿನಯದಿ || ೧೩೪ ||
ಅಂಬಿಗಿಂಬನು ಕೊಡುವೆ ನೀವ್ ಗುರುಗಳು |
ಡೊಂಬಿಯೇತಕೆ ಬರಿದೆ ಸೈಂಧವ | ನೆಂಬ ಖಳನ ತೋರಿಸಿ || ೧೩೫ ||
ಮರುಳೆ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಗೆಲಿದ ಮೇಲಾತನ |
ಶಿರದ ಗೊಡವೆಯೆನುತ್ತ ಗಾಂಡಿವ | ತಿರುವ ಕಡಿದನು ದ್ರೋಣನು || ೧೩೬ ||

ಭಾಮಿನಿ
ನರನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೊಡುತಿರ |
ಲರಿವುತಚ್ಯುತ ಕೆರಳಿದನು ಫಡ |
ಮರುಳೆ ಗುರುವನು ಗೆಲುವರುಂಟೇ ಬೇಡು ಪದಕೆರಗಿ ||
ಧುರವ ಜಯಿಸುವೆಯೆನಲು ಧನು ಶರ |
ವಿರಿಸಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಬೇಗದಿ |
ಶಿರವ ಚಾಚುತಲಾ ಧನಂಜಯ ನುಡಿದ ದ್ರೋಣನೊಳು || ೧೩೭ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ತಿಳಿಯಲೆಮ್ಮೈವರ ಜೀವನ ನಿಮ್ಮಿಂದ | ಉಳಿಯಬೇಕತಿ ದಯದಿ |
ಸಲಹಿಕೊಂಡರು ಲೇಸು ಕೊಂದರು ಲೇಸೆಂದು | ಫಲುಗುಣನರುಹಿದನು || ೧೩೮ ||
ತರಳತನದೊಳಿಪ್ಪಾಗೆಮ್ಮಯ ಬೊಪ್ಪನು | ತೆರಳಿದ ಸುರಪುರಕೆ |
ಹಿರಿದು ಬದುಕಿದೆವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಭೀಷ್ಮರಿಂ | ದರುಹುವುದೇನು ಮತ್ತೆ || ೧೩೯ ||
ಘಾಸಿಯಾದೆವು ಜೂಜಿನಿಂದಲಾರಣ್ಯನಿ | ವಾಸವ ಮಾಡಿದೆವು ||
ಭಾಷೆಯಿದೊಂದನು ಕಾಯಬೇಕೆನುತಲೆ | ವಾಸವಸುತ ಪೇಳ್ದನು || ೧೪೦ ||
ನೀವು ಹೂಣಿಗರಾಗಿ ರಿಪುವ ಕಾಯ್ದಿರ್ದಡೆ | ನಾವು ನಿಲ್ಲೆವು ಧುರಕೆ ||
ಈವುದಭಯವೆನೆ ನಗುತಲಾ ದ್ರೋಣನು | ದೇವೇಂದ್ರುಸುತಗೆಂದನು || ೧೪೧ ||
ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಹುಸಿ ನೀನೆ ಮೋಹದ | ಕಂದನೆನಗೆ ದಿಟವು |
ಇಂದು ಮುನಿವುದುಂಟೆ ಗೆಲು ಹೋಗು ಭಾಷೆಯು | ಸಂದುದೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು || ೧೪೨ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಸವ್ಯಸಾಚಿಯು ಗುರುಬಲವನಪ |
ಸವ್ಯದಲಿ ವಂಚಿಸುತ ನಡೆತರ |
ಲವ್ವಳಿಸುತತಿರಥರು ತಡೆದರು ಮಕರವ್ಯೂಹದಲಿ ||
ಅವ್ಯಯನ ಬಲವಿರಲು ಬಲ್ಲನೆ |
ದಿವ್ಯಶರಗೊಂಡಹಿತ ಬಲವನು |
ಹವ್ಯವಾಹನನಂತೆ ಸವರಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು || ೧೪೩ ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ತೇರು ಟೆಕ್ಕೆಯ ರಥದ ಸಾರಥಿಯ ಸವರಿ ರಣ | ಶೂರರ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನು | |
ಓರಂತೆ ಕಡಿದು ಕೆಡಹಿದ ವೈರಿಮೋಹರವ | ಸೂರೆಗೊಂಡನು ಧನಂಜಯನು || ೧೪೪ ||
ಇದೆ ನರನ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ ಬಿಲ್ಲ ಠೇಂಕಾರ | ವಿದೆ ಪಾರ್ಥ ಬಂದನೆಂದೆನುತ ||
ಕದನಕಲಿಗಳು ಕೈದುಗಳನು ಬಿಸುಟೋಡಿದರು | ರುಧಿರಮಯವಾಯ್ತು ಸಂಗರವು || ೧೪೫ ||
ತುರಗ ಬಳಲಲು ಕಂಡು ಧರೆಗೆ ಬಾಣವ ಹೊಡೆದು | ತ್ವರಿತದಿ ಸರೋವರವ ರಚಿಸಿ ||
ಹರಿಧನಂಜಯರಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಲಿತ್ತಲು ಭೀಮ | ಗೊರೆದನಾ ಧರ್ಮನಂದನನು || ೧೪೬ ||
ಹರಿಯ ಶಂಖಧ್ವನಿಯ ಕಾಣೆನೇನಾದನೋ | ನರನು ಸಂಗರದೊಳಿಂದಿನಲಿ ||
ಪರಿಕಿಸೆನುತಟ್ಟಿದರೆ ಭೀಮಸೇನನ ರಥವ | ನುರವಣಿಸಿ ತಡೆದನಾ ದ್ರೋಣ || ೧೪೭ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಎಲವೊ ಭೀಮ ಗಮನವೆಲ್ಲಿ | ನಿಲು ಸಮರ್ಥನಹುದು ಪಾರ್ಥ |
ನಳುಕಿದಂತೆ ಪೋಗುತಿಹೆಯೊ | ಬಲುಹ ತೋರ್ಪೆಯೊ || ೧೪೮ ||
ನಿಲುಗಡೆಯನು ಸೂಚಿಸೆಂದ | ಡುಲಿದು ದ್ರೋಣಗೆಂದನವನು |
ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ಹುಡುಗನೈಸೆ | ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮೊಳೂ || ೧೪೯ ||
ಧುರದಿ ತ್ರಾಹಿಯೆಂಬುದುಂಟೆ | ಗುರುಗಳಿದನು ನೋಡಿರೆನುತ |
ಮುರಿದು ಹೊಕ್ಕನತಿರಥರ ನು | ಗ್ಗನರಿದು ನಿಮಿಷದಿ || ೧೫೦ ||
ಮರುತಸುತನ ಭರವ ಕಂಡು | ಕೆರಳಿ ದ್ರೋಣನಧಿಕ ಮಂತ್ರ |
ಶರವನೆಚ್ಚಡನಿಲಜಾತ | ತರಿವುತೆಂದನು || || ೧೫೧ ||

ಆತನಸ್ತ್ರಚಯಕೆ ಭುಜ ಬ | ಲಾತಿಶಯನು ದಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ |
ಸೂತನನ್ನು ಕೆಡಹಿ ಹಯವ | ಘಾತಿಸಿದನು || ೧೫೨ ||
ಗುರುಗಳೆಮಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮ | ಗರುಡಿಯೊಳಗೆ ಆಡುವಾಗ |
ಮರೆತ ವಂದನೆಯನು ಕೊಂಬು | ದಿರದೆ ಸಮರದಿ || ೧೫೩ ||
ಶರದಿ ಕಾದಲಿವನ ಕೂಡೆ | ಹರನಿಗರಿದೆನುತ್ತ ಭೀಮ |
ನುರಿಯನುಗುಳುತಾಗ ಗದೆಯ | ತಿರುಹುತೆಂದನು || ೧೫೪ ||
ಆತುಕೊಳ್ಳಿ ವಂದನೆಯನು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆನುತ ನಿಜವ |
ರೂಥ ಚೂರ್ಣ ಗೆಯ್ದು ಹೊಕ್ಕ | ವಾತಸಂಭವ || ೧೫೫ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಮರುತಜನ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಾ |
ಗುರುವೈದಲಿತ್ತ ಶರಜವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗಮಂ |
ಮುರಿದು ಮಕರವ್ಯೂಹಕಡಹಾಯ್ದು ಕೆಡಹಿದಂ ಶತಕೋಟಿಸೈನಿಕವನು ||
ಉರುಬಿದಂ ಮುಂದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಳವಿಯೊಳ್ |
ತರುಬುವತಿರಥರನಪ್ಪಳಿಸಿದಂ ಭೀಮನ |
ಬ್ಬರಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆಯದ್ಭುತವನೇನೆಂಬೆನು || ೧೫೬ ||
ಝಡಿದು ಹಂಸವ್ಯೂಹಮಂ ಮುರಿದು ಸುಭಟರಂ |
ಕೆಡಹಿದಂ ಮುಂದೆ ಗರ್ಭವ್ಯೂಹ ವಲಯದೊಳ್ |
ತಡೆವ ಕರಿಘಟೆ ರಥ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ ಕೆಡಹುತೊಂದೇಕ್ಷಣದಲಿ ||
ಅರಸಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ಬಾಗಿಲೊಳ್ |
ಮಡುಹಿದಂ ಕೌರವಾನುಜರನುಳಿದವರ ಜವ |
ಗೆಡಿಸಿ ಭೀಮಂ ಮೆರೆದನಹಿತ ಬಲದೊಳ್ ವಿಪಿನದಾವಾಗ್ನಿರೂಪನಾಗಿ || ೧೫೭ ||
ಸೂರೆಗೊಂಡಬುಜ ಸೂಚಿವ್ಯೂಹಮಂ ಮುರಿದು
ವೈರಿ ಸೈಂಧವಪಡೆಯ ಕೆಣಕಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದಂ |
ಕೌರವ ದ್ರೋಣನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮುಖ್ಯ ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಸಂಗರದೊಳು ||
ವೀರ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಮಹಾರಥರ |
ನೋರಂತೆ ಕೆಡಹಿ ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳ ಸಂ |
ಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದಂ ಹರಿಯನುಗ್ರಹದಿ ಪಾರ್ಥನಡಹಾಯ್ದು ಮುಂದೆ || ೧೫೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಪೊಡವಿಪತಿ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇ |
ಳೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನು |
ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದಾ ಸುದರ್ಶನವ ||
ಹಿಡಿಯೆ ರವಿಮಂಡಲಕೆ ದಿನಮಣಿ |
ನಡೆದನೆಂದಾ ಪಾರ್ಥ ರಥವನು |
ತಡೆಯದಿಳಿದಚ್ಯುತಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ || ೧೫೯ ||

ರಾಗ ಆನಂದ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ವಾರಿಜನೇತ್ರ ಕೇಳಯ್ಯ | ವೈರಿ ಸೈಂಧವನ ಛಾಯ |
ತೋರದು | ಯುದ್ಧ | ತೀರದು || ೧೬೦ ||
ರವಿಯಸ್ತಮಾನವಾದನು | ತವಕದಿಂದಗ್ನಿಕುಂಡವನು |
ಮಾಡುವೆ | ತನುವೀ | ಡಾಡುವೆ || ೧೬೧ ||
ಇಂತೆಂಬ ಪಾರ್ಥನ ಬಗೆಯ | ಕಂತುಪಿತ ಕಾಣುತೆಳೆನಗೆಯ |
ಸೂಸಿದ | ಮಾಯ | ಬೀಸಿದ || ೧೬೨ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ರಾಯ ಕೇಳ್ಳೈ ರಣದಿ ನರ ನಾ | ರಾಯಣರು ಮಾತಾಡುತಿರೆ ಕುರು |
ರಾಯ ಹಿಗ್ಗಿದನುಳಿದ ಸೈಂಧವ | ರಾಯನೆನುತ || ೧೬೩ ||
ಒದರಿದವು ಬಹು ವಾದ್ಯಗಳು ನೆಲ | ನದುರಲಾ ರಿಪುಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ |
ತುದಿಯ ಕಾಲವ ಕಾಂಬೆವೆನುತಲೆ | ಒದಗಿ ನಿಲಲು || ೧೬೪ ||
ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿ ತೋರಾ | ಫಲುಗುಣನನೆನಗೆನುತ ಸೈಂಧವ |
ನುಲಿಯೆ ಹರಿ ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ | ತಿಳಿಯುತೆಂದ || ೧೬೫ ||
ತಡವ ಮಾಡದಿರೆಲವೊ ಫಲುಗುಣ | ತೊಡು ಮಹಾ ಶರವನ್ನು ವೈರಿಯ |
ಕೆಡಹು ಬೇಗದೊಳೆನಲು ಹರಿಯೊಳು | ನುಡಿದ ನರನು || ೧೬೬ ||
ದೇವ ರವಿಯಸ್ತಮಿಸಿದನು ನೀ | ನಾವುದುಚಿತವ ಕಂಡೆಯೆನೆ ನಿನ |
ಗಾವ ಭಯ ಬೇಡೆಂದನಾ ರಾ | ಜೀವನಾಭ || ೧೬೭ ||
ಗಾಢದಲಿ ಸೈಂಧವನ ಕೊಲು ಮಾ | ತಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲೆನಲು ಚಾಪಕೆ |
ಪೂಡಿದನು ಪಾಶುಪತಶರವನು | ನೋಡಿ ನರನು || ೧೬೮ ||

ವಾರ್ಧಕ
ತೆಗೆಯೆ ಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತೀವ್ರದಿಂ ತಾರೆಗಳ |
ನೊಗಳಿಸಿತು ನಭ ಮಹಾಜಲಧಿ ಮೊದಲಾದ ರತು |
ನಗಳನೋಕರಿಸಿತು ಕುಲಾಚಲಗಳೊಲೆದವೆಡ ಬಲದಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗೆ ||
ದಿಗಿಭತತಿ ನಡನಡುಗೆ ವಾಸುಕಿ ಫಣಾಳಿಗಳ |
ನುಗಿಯೆ ದಳ್ಳುರಿ ಕಾರಿತೇನೆಂಬೆ ಪ್ರಳಯವೆನೆ |
ವಿಗಡ ಪಾರ್ಥಗೆ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನ್ನುತಿರ್ದುದಾ ಪಾಶುಪತವಾ ಸಮಯದಿ || ೧೬೯ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ
ನರನತಿ ವೇಗದಿ ಪಾಶುಪತವ ಕಿವಿ | ವರೆಗುಗುದರಿಭಟನ ||
ಶಿರವನೆಚ್ಚಡೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಗಗನಾಂ | ತರಕೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳು || ೧೭೦ ||
ಹಾರುವ ರಕ್ತದ ಧಾರೆಯೊಳ್ ತೊಯ್ದುದು | ಕೌರವಬಲವಂದು |
ಗಾರುಗೊಂಡುದು ಘನ ಶೌರ್ಯದಿ ಶಕ್ರಕು | ಮಾರನು ಕಂಡೆಂದ || ೧೭೧ ||
ಬೀಳುಬೀಳಭಿಮನ್ಯುವಿನೊಥೆ ನಿನ್ನನು | ಬಾಳಲೀವುದೆಯೆನಲು ||
ಕೇಳುತ ಹರಿ ನುಡಿದನು ತೊಡು ತೊಡು ಪ್ರತಿ | ಕೋಲನು ಶಿರದೆಡೆಗೆ || ೧೭೨ ||
ನೆರೆ ತಂದೆಯ ಶಾಪವು ಇವನಾಸ್ಯವ | ಧರೆಗಿಳುಹಿದ ಭಟನ ||
ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಗಲೆನುತ ತಪ | ಸಿರುವ ದುರಾತುಮನು || ೧೭೩ ||
ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಿಯನಾತನ ಕೈಯೊಳು | ಹೊದ್ದುವಂತೆಸಗೆನಲು ||
ರುದ್ರನ ಘೋರ ಶರಕೆ ಬೆಸಸಿದನವ | ನಿದ್ದೆಡೆಗಮಿಸೆನುತ || ೧೭೪ ||
ತುಡುಕಿ ಕೊರಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ನಭದಲಿ | ಗಿಡುಗನು ಹಾಯ್ವಂತೆ |
ಬಿಡುತಿರಲರ್ಘ್ಯವನಾಗಲೆ ಕೈಯಲಿ | ಕೆಡಹಿತು ಶಿರವನ್ನು || ೧೭೫ ||
ಅರ್ಘ್ಯಜಲವು ಕೆಂಪಾದುದ ನೋಡಿ ವೈ | ರಾಗ್ಯದಿ ಧರೆಗಿಡಲು |
ಶೀಘ್ರದಿ ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಯಿತು | ಉಗ್ರಶಾಪದೊಳವಗೆ || ೧೭೬ ||

ವಾರ್ಧಕ
ಸಂಗರಂ ಮೆರೆವುದಾವುದರಿಂದವನಿಯೊಳ್ ಕು |
ಲಾಂಗನೆಯರಿಂಗಧಿಕ ಭಾಗ್ಯಮೇನೆಂದರಿದು |
ಕಂಗೊಳಿಸಲೆರಡು ಪೆಸರಂ ಬರೆದು ಮೊದಲು ಪಙ್ಕ್ತಿಯ ಮುನ್ನಿನಕ್ಷರವನು ||
ಸಂಗಡಿಸಲೆರಡನೆಯ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಭಿಧಾನದಿಂ |
ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪ ನೃಪನಂ ಮುರಿದನೆಂದಮರ |
ಪುಂಗವ ಕದಂಬದೊಳಗಚ್ಯುತನ ಮೈದುನನ ಶೌರ್ಯಮಂ ಪೊಗಳುತಿರಲು || ೧೭೭ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ರಾಯ ಕೇಳಿನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ರಾಯನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನು ||
ರಾಯ ಕೌರವನಹಂಕಾರವು ಜರಿದುದು | ಪಾಯವನರಿವರಾರೆಂದ || ೧೭೮ ||
ತರಣಿಗೆ ಮರೆಯ ಮಾಡಿದ ಚಕ್ರವನು ಬೇಗ | ಕರೆದಾಗ ಭಾನುಮಂಡಲವ ||
ನರನಿಗೆ ತೋರಲಾಗರಿಸೇನೆ ಸೂರ್ಯನ | ಜರೆಯಲೂಣೆಯವು ಬಂದಪುದೆ || ೧೭೯ ||
ದೈವಬಲವೆ ಮಹಾಬಲವಯ್ಯ ಶಿವ ಶಿವ | ದೈವ ಪೌರುಷಕೆಣೆಯುಂಟೆ ||
ದೈವಹೀನರ ಕೈಗೆ ಪರಶು ಪಾಷಾಣವು | ದೈವಾಧೀನದಿ ಜಗವಿಹುದು || ೧೮೦ ||
ಎಂದು ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು ಮಾತಾಡುತ್ತ | ಲಂದು ಪಾಳಯಸಹ ತೆರಳೆ ||
ಬಂದನಾ ಫಲುಗುಣನಚ್ಯುತನೊಡನೆ ಸಾ | ನಂದದಿ ಧರ್ಮಜನೆಡೆಗೆ || ೧೮೧ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಜನಪ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳೈ |
ಚಿನುಮಯಾರ್ಜುನರಯ್ತರಲು ಕಂ |
ಡಿನಜಸುತನಿದಿರಾಗಿ ಸತ್ಕಾರದಲಿ ಪೊಡವಟ್ಟು ||
ವನಜನಾಭನ ಪದವನಪ್ಪುತ |
ಘನತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳ್ದನು |
ಜನಪರೊಳಗಿನ್ನೇಸು ಧನ್ಯನೊ ಧರ್ಮನಂದನನು || ೧೮೨ ||
ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ |
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ತ್ರಿಜಗದಿ |
ಸಲಹಿಕೊಂಡೈ ನಮ್ಮ ಬಿಡದೀ ಬಂದ ವಿಗ್ರಹದಿ ||
ಹಲವು ಪೇಳುವುದೇನೆನಲು ಹರಿ |
ಯಲಘುಭಾಷಾ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು |
ಫಲವು ಬಂತೆಂದೆಲ್ಲರುರೆ ಸೇರಿದರು ಬೀಡಿಗೆಯ || ೧೮೩ ||

ರಾಗ ಢವಳಾರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಸರಸಿಜಲೋಚನ ಭವವಿಮೋಚನ | ಸರಸಿಜಭವಭವನುತಿಪಾತ್ರ |
ವರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಗುಣಧಾಮ | ಗುಣಧಾಮನೆ ಬಾ ಬಾರೆನುತಲಿ |
ತರುಣಿಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರಿ || ಶೋಭಾನೆ || ೧೮೪ ||
ಯಮರಾಜನ ಸುಕುಮಾರಕನಿಗೆ | ಕ್ಷಮೆದಮೆಯಲಿ ಧರ್ಮದಿ ನಡೆವವಗೆ |
ಕುಮತಿವರ್ಜಿತಗೆ ಸುಮಾನಸಗೆ | ಸುಮಾನಸಗಾ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ |
ವಿಮಲೆಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ || ೧೮೫ ||
ಸುಗದೋರ್ದಂಡಗೆ ಚಂಡಗೆ | ಹಗೆಯರ ಸದೆ ಬಡೆವ ಉದ್ದಂಡಗೆ |
ಝಗಝಗಿಪ ಭೀಮ ಸುಗುಣಗೆ | ಸುಗುಣಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾದ್ವೈತಗೆ |
ಮುಗುದೆಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ || ೧೮೬ ||
ಗಾಂಡೀವಧಾರಗೆ ಧೀರಗೆ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಿರುಪಮಗೆ |
ಭಂಡ ಸೈಂಧವನ ಗೆಲಿದವಗೆ | ಗೆಲಿದಾ ಧುರಧೀರಗೆ ಪಾರ್ಥಗೆ |
ಕುಂಡಲದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ || ೧೮೭ ||
ಭೂಪನ ಮೋಹದ ಸೋದರನಿಗೆ | ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಾದ್ರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಸುಕ |
ಲಾಪ ನಕುಲಾಂಕಗೆ ಸಹದೇವಗೆ | ಸಹದೇವಗೆ ಜಯ ಜಯವೆನುತಲಿ |
ದ್ರೌಪದಿಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರಿ || ಶೋಭಾನೆ || ೧೮೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಅರಸ ಕೇಳಿಂತುತ್ಸವದಿ ಮುರ |
ಹರನ ಸಭೆಯಲಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರು |
ಮೆರೆದರವರಿನ್ನೇನು ಧನ್ಯರೊ ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ ||
ಗುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀ |
ವರದ ಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣಕವಚವ |
ಧರಿಸಿದವರಿಗದೇನು ದೊಡ್ಡಿತೊ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮೯ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಅರಿಯೆನಖಿಳ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ | ನೆರವಿಯನು ಶರಪುರದ ಗಣಪತಿ |
ವರನಿರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆನಿದ | ನರಿವ ತೆರದಿ || ೧೯೦ ||
ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿರೆ ತಿದ್ದುವುದು ಗುಣ | ಶೀಲ ಕವಿಗಳು ಜಗದಿ ಸರ್ವ ಜ |
ನಾಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಮೆರೆಸುವುದು ಹರಿ | ಲೀಲೆಗಳನು || ೧೯೧ ||
ಇದು ಸಮಸ್ತಾಘೌಘಪರಿಹರ | ವಿದುಕಣಾ ಇಹಪರಕೆ ಶುಭಕರ |
ವಿದು ಮುಕುಂದನ ಪರಮಲೀಲಾ | ಸುಧೆಯು ಜಗಕೆ || ೧೯೨ ||
ಮಧ್ವ ಮುನಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದ | ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ವಿರಚಿಸಿಹೆ ಕೃತಿಯನು |
ಹೊದ್ದದಿದರೊಳು ಕಲ್ಮಷವು ಹರಿ | ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರ || ೧೯೩ ||
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ವರ | ಭಕ್ತಜನರ ಮನೋರಥಂಗಳ |
ಶಕ್ತನಹ ಶರಪುರದ ಗಣಪತಿ | ಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ || ೧೯೪ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ | ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಮಂಗಳಂ ಮತಿಭಾಗ್ಯದಾಯಕ ವಿನಾಯಕಗೆ |
ಮಂಗಳಂ ಸಿದ್ಧಚಾರಣಸೇವ್ಯಗೆ ||
ಮಂಗಳಂ ಶರಪುರದ ಶ್ರೀಮಹಾಗಣಪತಿಗೆ |
ಮಂಗಳಂ ಶರಭಲಿಂಗೇಶ್ವರನಿಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ೧೯೫ ||
ಉದಧಿಲಂಘಿಸಿದವಗೆ ಮಹವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ |
ಸದಮಲದಿ ಜನಕಜೆಗೆ ವಂದಿಸಿದಗೆ ||
ಅಧಮ ರಾವಣನ ಲಂಕೆಯ ಪಿತನ ಸಖಿಗಿತ್ತ |
ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಹನುಮಂತಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ೧೯೬ ||
ಶರದಿಂದುಭಾಸಿನಿಗೆ ಶರಣಜನಪೋಷಿಣಿಗೆ |
ಮಿರುಪ ಭೃಂಗಾಳಕಿಗೆ ಗುಣಪೂರ್ಣೆಗೆ ||
ಸರಸಿಜಾಸನನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಶಾರದೆಗೆ
ಶರದವಾಹನ ಮುಖ್ಯ ಸುರನಮಿತೆಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ೧೯೭ ||
ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯಲಿ ಬಂದು ಮಾರುತಿಗೆ |
ನಿಶ್ಚಯವ ತೋರಿ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಬಗೆ ||
ಆಶ್ಚರ್ಯಮಹಿಮನಿಗೆ ಆನಂದಭರಿತನಿಗೆ |
ಸಚ್ಚರಿತ ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ | ಶುಭಮಂಗಳಂ || ೧೯೮ ||

ಭಾಮಿನಿ
ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಸಕಲ ಯೋಗ ಸು |
ಭಾಗ ಫಲದಾಯಕ ವಿನಾಯಕ |
ನಾಗವಾಹನ ಮುಖ್ಯ ಸುರತತಿವಂದ್ಯ ಗುಣಸಾಂದ್ರ ||
ಭಾಗವತ ಪರಿಪಾಲ ಬಹು ನಿಗ |
ಮಾಗಮಾರ್ಚಿತ ನೀನೊಲಿದು ದಯ |
ವಾಗೆನಗೆ ಶರಪುರದ ಗಣನಾಯಕ ನಿರಾಕಾರ || ೧೯ ||

*****

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಅಧಾರ: ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಪುಟ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟವರು: www.kanaja.in – ಅಂತರಜಾಲ ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನಕೋಶ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಒದಗಣೆಗೆ ಸಹಕಾರ: ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಹೊಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ, ಲನಾ ಭಟ್

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಬರವಣಿಗೆ: ಶಿವಕುಮಾರ ಬಿ. ಎ. ಅಳಗೋಡು, ಡಾ. ಆನಂದರಾಮ ಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಶ್ರೀಧರ್ ಡಿ.ಎಸ್., ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ಶಿವಕುಮಾರ ಬಿ. ಎ. ಅಳಗೋಡು, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ